

Arrest

nr. 317 811 van 2 december 2024
in de zaak RvV X / XI

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. MOSKOFIDIS
Rootenstraat 21/18
3600 GENK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 15 mei 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris voor de vluchtelingen en de staatlozen van 10 april 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 september 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 oktober 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. WILLAERT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. MOSKOFIDIS.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, komt volgens zijn verklaringen op 2 oktober 2020 België binnen zonder enig identiteitsdocument en verzoekt op 19 oktober 2020 om internationale bescherming. Op 8 maart 2022 neemt de toenmalige commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij zijn arrest met nummer X van 21 oktober 2022 vernietigt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) deze beslissing. Op 10 april 2024 neemt de adjunct-commissaris voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de adjunct-commissaris) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de thans bestreden beslissing, die dezelfde dag aan verzoeker aangetekend wordt verzonden en luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen heeft u de Iraakse nationaliteit en bent u op (...) 1994 geboren in Chamchamal. U bent een soennitische moslim van Koerdische origine. U heeft uw laatste jaar middelbaar niet behaald en werkte vervolgens als arbeider in Kirkuk, Chamchamal en Qarahanjir.

In 2015 begon u als vrijwilliger artikels te schrijven over literatuur die u op de website van S(...) Media publiceerde. Begin 2017 besloot u met een paar vrienden H(...) News op te richten. Uw vriend A(...) W(...), die eveneens actief was als peshmerga, trok zich begin 2018 terug aangezien hij vreesde dat de artikels op de website een smet zouden werpen op zijn functie als peshmerga. Uw andere vriend, H(...) O(...), werkte als cameraman voor de politieke website Ista. Ook hij staakte begin 2018 zijn activiteiten voor de website omwille van financiële en inhoudelijke overwegingen. Beiden waren bang om door de KDP (Koerdische Democratische Partij) of de PUK (Patriottische Unie van Koerdistan) aangesproken te worden. U schreef een aantal artikels over de situatie in Kirkuk en u bekritiseerde in uw artikels de PUK en de KDP. Op 7 of 8 mei 2018 werd u telefonisch met de dood bedreigd. U ging aangifte doen bij de politie. De dreigementen bleven echter doorgaan. U vreesde voor uw leven en besloot het land te verlaten.

Op 12 of 13 mei 2018 verliet u uw huis in Qarahanjir in Kirkuk. U reisde naar Zakho en zo verder naar Turkije. U bleef tien dagen in Istanbul en stak vervolgens de zee over naar Griekenland. U kwam op 27 mei 2018 aan in Griekenland. U diende er een verzoek om internationale bescherming in. In Griekenland nam u contact op met P(...) News, een nieuwsbureau dat een reportage maakte over Koerdische vluchtelingen. U ging er aan de slag als cameraman. U werd op 27 juli 2020 van Griekenland naar Turkije verwijderd. U belandde er in de gevangenis tot 1 augustus 2020 en vertrok op 23 augustus 2020 naar Italië. U reisde verder naar België waar u op 19 oktober 2020 een verzoek om internationale bescherming indiende. Na uw vertrek uit Irak werd u via sociale media bedreigd.

Ter staving van uw verzoek legde u volgende documenten neer : een print van tweets van de Duitse ambassade in Erbil in verband met journalisten in Irak, een verklaring van de Europese Unie, een print van de facebookpagina van K(...) A(...) (de directeur van de journalistenvakbond), een print van foto's van journalisten die gearresteerd werden, een foto van een verklaring van de PUK aan een lid van de partij, foto's van de blauwe plekken die u opliep tijdens uw uitzetting naar Turkije, een foto van u als cameraman bij P(...) News, printscreens over een artikel over H(...) K(...), foto's van de opvangcentra in Frankrijk, een foto van de sanitaire faciliteiten in het opvangcentrum in Italië, prints van uw website H(...) News, artikels die u voor P(...) News maakte, kopie van de badges voor P(...) News, foto's van het interview met de minister van immigratie in Griekenland, een foto met de eerste minister van Griekenland, een verklaring bij de politie van Kirkuk, een verklaring van de rechtbank en het artikel waardoor u bedreigd werd.

Op 10 maart 2022 weigerde het CGVS u de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus. U tekende beroep aan tegen deze beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV). In het kader van de beroepsprocedure legde u volgende documenten neer: een klacht bij de onderzoeksrechter (met vertaling en afgestempeld op 22/5/2022), een artikel gepubliceerd op 24 oktober 2017 (met printscreen van uw facebook en vertaling) , een artikel gepubliceerd op 5 mei 2018 (met printscreen van uw facebook en vertaling), attesten afgeleverd door de lokale politie in verband met uw klacht, een artikel gepubliceerd op 7 juli 2020 (met printscreen van uw facebook en vertaling), een artikel gepubliceerd op 19 december 2018 (met printscreen van uw facebook en vertaling), een omslag, een kopie van de militaire kaart van A(...) S(...) M(...) S(...). Op 21 oktober 2022 vernietigde de RvV de beslissing van het CGVS.

Tijdens een nieuw gehoor op het CGVS op 2 mei 2023 voegde u toe dat u in oktober 2021 een video op uw facebookpagina geplaatst had waarin u opriep om niet te gaan stemmen. Voorts verklaarde u dat uw familie u vroeg om uw online activiteiten te stoppen.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Volgens uw verklaringen vreest u bij terugkeer naar Irak gedood te worden door de politieke partijen KDP en PUK omwille van de artikels die u schreef en de video die u op facebook publiceerde (CGVS II p.15).

Vooreerst erkent het CGVS dat journalisten en mensen die in de media werken problemen kunnen ondervinden. Het is echter niet zo dat elke journalist of online activist een risico op vervolging loopt. U dient

aldus aannemelijk te maken dat er in uw hoofde een individuele vrees voor vervolging bestaat. U slaagt hier niet in.

Wat uw online-activiteiten betreft dienen volgende vaststellingen te worden gemaakt.

Uit uw verklaringen blijkt dat u uw journalistieke carrière aanvatte in 2015 met artikels die thema's als literatuur en kunst behandelden. In 2017 besloot u het samen met twee vrienden, A(...) W(...) en de H(...) O(...), over een andere boeg te gooien en richtten jullie een website op, H(...) genaamd. U legde in het totaal vier artikels neer die u als politiek getint bestempelt. Twee van deze artikels verschenen voor uw vertrek uit Irak op respectievelijk 24 oktober 2017 en 5 mei 2018 en twee artikels verschenen na uw vertrek, meer bepaald op 19 december 2018 en 7 juli 2020. U legde tevens een filmpje neer, gepubliceerd in oktober 2021, waarin u opriep om niet te gaan stemmen. U heeft vervolgens eind 2021 op vraag van uw familie uw activiteiten stopgezet (CGVS II p.7, p.8).

Het eerste politiek getinte artikel van uw hand verscheen op de website H(...) op 24 oktober 2017 en is getiteld De Koerdische stad waaruit Saddam Hoessein de Koerden heeft verdreven. Vandaag zijn de Koerden de oorzaak van de verdrijving van de Koerden (document). In dit artikel klaagt u in algemene bewoordingen twee families aan. U geeft aan dat er een wanbeleid gevoerd wordt over de stad en dat de burgers hiervan het slachtoffer zijn. Ook al weet iedereen die enigszins met de situatie in Kirkuk vertrouwd is over welke families het gaat, noemt u ze niet bij naam. Er klinkt boosheid en frustratie uit uw artikel, die mogelijks verband houdt met het feit dat u een week eerder samen met uw familie Qaranjir moest verlaten omdat iedereen bang was toen hashed el shaabi naar het dorp kwam. Jullie vreesden dat het huis geplunderd en in brand zou gestoken worden. Na een week werd er via de media gecommuniceerd dat er niets ging gebeuren en keerden jullie terug naar Qaranjir (CGVS I p.8). U verklaarde dat u omwille van dit artikel geen problemen gekend heeft (CGVS II p.12).

Uw tweede artikel verscheen zowel op facebook als op uw website op 5 mei 2018 en was getiteld Kirkuk tussen de plunderingen van gisteren en de uitverkoop van vandaag (CGVS II p.12). Het is omwille van dit artikel dat u bedreigd werd, zo lichtte u toe. Het artikel werd op de facebookpagina van H(...) door 300 mensen geliked en op uw persoonlijke facebook door 123 personen. De likes op het artikel blijken echter voornamelijk te komen van Aziaten, hetgeen niet representatief is voor de Koerdische bevolking en er veeleer op lijkt dat het artikel geboosted is (zie infomap). Inhoudelijk is de teneur van het artikel gelijkaardig aan uw eerste artikel. U vindt dat de machthebbers Kirkuk verraden hebben en van de rijkdommen van de stad profiteren. U richt zich deze keer voornamelijk tegen de PUK. Naast de vele metaforen en beeldtaal verwerkt u ook een gedicht in uw artikel. Daar u veeleer in prozaïsche stijl uw frustratie en ongenoegen uit en u geen feitelijke elementen verwerkt in uw artikels kan er niet begrepen worden waarom u omwille van dit artikel samen met uw voorgaande artikel als politiek opposant zou gezien worden. Uw artikels lokten evenmin veel reacties uit. U verwoordt uw frustratie en onvrede, maar u onthult geen nieuwe zaken of zaken waarvan vermoed kan worden dat de politieke partijen er aanstoot aan zouden nemen.

Het derde artikel van uw hand dateert van 19 december 2018 en is getiteld Kirkuk tussen Kaks hart en Mams Jeruzalem (zie document). U was in Griekenland toen het artikel gepubliceerd werd (CGVS II p.14). U stuurde dit artikel eveneens in naar Dengekan, een onafhankelijke Koerdische online krant, waar het op 20 december 2018 verscheen. Ook dit keer is de inhoud van het artikel gelijkaardig aan dat van uw twee vorige artikels met als enige verschil dat u dit keer wel de familie Barzani en Talabani bij naam noemt. U liet optekenen dat er niet veel reactie kwam op dit artikel. U was immers in het buitenland (CGVS II p.14). Er kan aangenomen worden dat het uw belagers in eerste instantie gaat over de boodschap die u brengt, onafhankelijk van waar u zich bevindt. Het medium dat u gebruikte, het internet, houdt immers evenmin rekening met landsgrenzen (CGVS II p.14). Nu kan er opgemerkt worden dat moest het artikel van 5 mei 2018 voor dusdanig veel commotie gezorgd hebben het derde artikel van december 2018 ook wel de nodige reacties teweeg zou gebracht hebben, hetgeen niet het geval bleek te zijn. Het lag immers volledig in lijn met het befaamde artikel waardoor u bedreigd zou zijn geweest en het werd slechts zes maanden later gepubliceerd. Daar u toch aangemaand werd om te stoppen met uw mening te ventileren, is deze gang van zaken hoogst merkwaardig en kan u niet aannemelijk maken dat u omwille van de artikels die u publiceerde bedreigd werd. U legde dan nog een laatste artikel neer dat u op 7 juli 2020 publiceerde en dat Wie is de redder van het Koerdische volk in deze situatie? getiteld werd. Ook dit artikel is doorspekt met metaforen en beeldspraak en bevat wederom geen feitelijke gegevens. Er kan dan ook niet besloten worden dat u louter op basis van deze artikels door de Koerdische overheid als opposant zal gebrandmerkt worden.

De vele andere artikels die op de facebookpagina's gepubliceerd werden hebben weinig tot niets met politiek te maken (zie infomap).

Uit bovenstaande blijkt dat uw activiteiten en publicaties eerder als beperkt en weinig spraakmakend kunnen bestempeld worden. U stelt zichzelf echter op dezelfde lijn met journalisten en activisten zoals G(...) K(...),

S(...), W(...) en S(...) S(...) (zie vragenlijst CGVS, CGVS I p 19). Ook tijdens de interviews verwees u naar het lot van andere journalisten. Er moet evenwel worden vastgesteld dat de gelijkenis tussen u en deze andere personen geenszins opgaat. Zo kan er aangestipt worden dat S(...) M(...) H(...) in 2008 neergeschoten werd omdat hij beweerde de namen achterhaald te hebben van politiebrigadiers, luitenanten en kolonels die betrokken waren bij het toedekken van een prostitutienetwerk. K(...) G(...) werd in 2013 neergeschoten. Hij was de editor van 'Raya' en een correspondent voor Awene krant. Hij deed aan onderzoeksjournalistiek en had in Duitsland een klacht ingediend tegen een vooraanstaand lid bij de PUK. S(...) O(...) werd op zijn beurt in 2010 vermoord. Hoewel hij nog maar 23 jaar was, had hij al veel artikels geschreven waaronder een artikel in de Kurdistan Post. U verwees tevens naar S(...) S(...), die in oktober 2020 werd opgesloten. Nu is het zo dat S(...) chieft editor van Ashur magazine, mensenrechtenactivist en actief lid van de mensenrechtenorganisatie 17 Shubat was. Als journalist focuste hij op corruptie en monitort hij de rechten van gevangenen in de gevangenissen onder controle van de Asayish (zie infomap). Het hoeft geen betoog dat het werk en de reikwijdte van de publicaties van deze mensen van een ander kaliber is dan uw beperkte output die op uw zelfgemaakte website en sociale media pagina verscheen. U stelt overigens zelf dat wat u schreef algemeen geweten is bij de bevolking (CGVS I p.24).

Bovendien blijkt op basis van de analyse van uw andere posts op het internet een beeld naar voren te komen dat de wenkbrauwen doet fronsen. Op 15 april 2018, dus nadat u een eerste artikel waarin u uw onvrede met de politiek kenbaar maakte, publiceerde u een post waarop te lezen staat dat 'de H(...) website zonder discriminatie adverteert voor alle politieke entiteiten en kandidaten' (zie infomap). Dit nuanceert uw politiek kritische stem in ernstige mate. U stelt zich op die manier immers ten dienste van politieke entiteiten, bent bereid om er voor te adverteren op uw website en in ruil hiervoor geld te ontvangen, hetgeen toch merkwaardig is en het beeld oproept dat u eerder commerciële overwegingen had (CGVS II p.10). U werd hiermee geconfronteerd. U liet optekenen dat u niet racistisch wilde zijn en dat het bericht eigenlijk enkel aan onafhankelijke kandidaten gericht was. U voegde er aan toe dat de ideeën op sociale media niet overeenkomen met wat een persoon denkt of doet (CGVS II p.10). Desalniettemin kan er geconcludeerd worden dat u, wanneer u dergelijke posts op uw website of facebook plaatst, zich niet avers opstelt ten aanzien van politici en het politieke landschap, hetgeen u wel laat doorschemeren doorheen uw verklaringen.

U postte bovendien nog wel meer op uw facebook dat niet overeenkomt met de realiteit, zo verklaarde u althans. Zo kondigde u op 7 juni 2020 aan naar Erbil te reizen vanuit Athene (zie infomap). Hiermee geconfronteerd ontkende u tijdens het persoonlijk onderhoud dat u naar Erbil terugkeerde. U wilde enkel de reacties van de partijen op uw aangekondigde terugkeer aftoetsen met uw post en zou nooit naar Erbil teruggekeerd zijn, zo verklaarde u (CGVS II p.9). Hoewel er toch 18 mensen gereageerd hebben op uw post verklaarde u ten aanzien van het CGVS geen enkele reactie gelezen te hebben. In de reacties wensen de mensen u nochtans een goede reis en zo meer, waarop u repliceerde en hen bedankte (CGVS II p.9), hetgeen toch impliceert dat u wel degelijk de reacties las en zelfs beantwoordde. U herinnerde zich de post niet meer, zo zegt u. Ook dit is hoogst merkwaardig, aangezien u tegelijkertijd zegt op deze manier de actualiteit van uw vrees te hebben willen nagaan. Meer nog, moest u daadwerkelijk zo in het vizier van de overheid lopen, kan er verwacht worden dat men naar u op zoek zou gaan wanneer u uw terugkeer naar Erbil aankondigde. Uit uw verklaringen blijkt dat er niets in die trant is voorgevallen. Verder post u foto's genomen in het Verenigd Koninkrijk waar u naar eigen zeggen nooit zou geweest zijn en een filmpje opgenomen op een regenachtige dag in Brussel (zie infomap). U vond het achtergronddeuntje wel mooi, waardoor u besloot om het filmpje te kopiëren en op uw pagina te zetten (CGVS II p.9). Uw verklaring, namelijk dat u altijd foto's van locaties post waar u niet daadwerkelijk aanwezig bent zodat de politieke partijen niet weten waar u bent, kan niet overtuigen. U vermeldt immers op uw facebookpagina dat u in België woont, vermeldt op facebook uw telefoonnummer, snapchat, instagram, e-mail, twitter en alle mogelijke andere manieren om u te contacteren. U werd overigens nooit via deze manieren benaderd, hetgeen toch ook kan verbazen moest er in uw hoofd daadwerkelijk een vrees voor vervolging bestaan. Ook wat uw problemen betreft, zijn uw verklaringen weinig overtuigend.

U heeft volgens uw verklaringen voor 7 mei 2018 nooit dreigementen gekregen op uw publicaties. U kreeg wel, zo beweert u, commentaren zoals 'verrader', 'onze leiders zijn wel goed' etc. (CGVS I p.21). Hoewel de mensen toch konden reageren op het artikel werd dit niet gedaan. U heeft enkel een telefonisch bericht gekregen op 7 of 8 mei, zo haalt u aan. Dit is opmerkelijk: als de artikels werkelijk dermate aanstootgevend waren, kan er aangenomen worden dat dit voor enige commotie zou gezorgd hebben.

Uit uw verklaringen blijkt dat u op 7 of 8 mei 2018 telefonisch bedreigd zou zijn geweest, omwille van het artikel dat u op 5 mei 2018 zou gepubliceerd hebben (CGVS I p.17). U heeft geen idee van wie u deze dreigementen zou gekregen hebben. U vermoedt dat het aanhangers waren van de PUK of de KDP. U kon er geen uitsluitsel over geven (CGVS I p.17). Ze stelden in hun dreigement dat u moest ophouden met dergelijke artikels te publiceren. Moest u met uw artikels bepaalde partijen schoffen, lijkt het evenwel evident dat deze u lieten weten vanuit welke hoek er aanstoot aan uw schrijfsels genomen werd (CGVS I

p.18). Het is eveneens merkwaardig dat de bellers niet eens de moeite deden om hun gsm-nummer te verbergen. Moest het nummer daadwerkelijk aan iemand werkzaam bij de overheid te koppelen zijn, kan er aangenomen worden dat deze er alles aan zou doen om ervoor te zorgen dat dit niet ontdekt wordt. U stapte vervolgens naar de politie van Qaranjir om klacht neer te leggen. Men nam uw verklaringen af en men liet u weten dat ze het gingen onderzoeken (CGVS I p.13). Het is evenwel merkwaardig dat u, die claimt vervolgd te worden door de autoriteiten, naar de autoriteiten stapte om de zaak te laten onderzoeken. Een link tussen de politie en de politiek is in een Iraakse context immers algemeen bekend. De dreigementen gingen volgens uw verklaringen door en u verliet op 12 mei 2018 het land (CGVS I p.13).

De geloofwaardigheid van de door u aangehaalde vervolgingsfeiten wordt verder ondermijnd doordat u tijdens het gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken op geen enkel moment gewag heeft gemaakt van het feit dat u bedreigd werd. U verwijst er slechts naar de algemene situatie van journalisten en stelt dat u ook tot dit profiel behoort, maar van enige concrete feiten van bedreiging of intimidatie maakt u geen enkele melding (zie vragenlijst CGVS). Dat u plots t.a.v. het CGVS stelt dat u wél werd bedreigd en als gevolg hiervan dringend het land diende te ontvluchten, is dan ook bijzonder merkwaardig en roept vraagtekens op bij de geloofwaardigheid van uw verklaringen. U liet optekenen in het verzoekschrift dat u het kort diende te houden tijdens het gehoor op de DVZ. Het feit of u al dan niet te kampen had met bedreigingen in uw thuisland kan evenwel niet als een detail beschouwd worden. Er kan bovendien aangestipt worden dat u bij aanvang van het gehoor op het CGVS de kans geboden werd om opmerkingen te formuleren met betrekking tot het verslag van de DVZ, wat u heeft nagelaten te doen.

Bovendien is het toch merkwaardig dat u op uw website of facebookpagina nooit enige melding heeft gemaakt van de dreigementen die u zelf ondergaan zou hebben. U communiceert omstandig over uw uitzetting uit Griekenland, maar over uw problemen in Irak haalt u niets aan. Ook dit mag verbazen. De andere journalisten waarvan u posts en prints neerlegt, berichten nochtans wel over het onrecht en de intimidatie waar ze het slachtoffer van werden (CGVS I p.23). Het is merkwaardig dat dit op geen enkele manier aan bod komt in uw posts om zo een gemeenschap van online lezers te bereiken. U werd dan ook de vraag gesteld waarom u het gebrek aan persvrijheid niet aankaarte; u antwoordde hierop dat u bang was dat er dan ook met u zou afgerekend worden zoals er met uw collega-journalisten gebeurde. Een tweede reden bestond erin dat de twee partijen rivalen zijn van elkaar. U vermoedde dan ook dat de partij die u met de vinger zou wijzen u zou doden om dan te zeggen dat het de andere partij was (CGVS I p.23). Deze uitleg is allerminst afdoende. Dat u geen melding maakt van uw dreigement en de reden waarom u uw thuisland diende te verlaten, is hoe dan ook hoogst merkwaardig. In uw verzoekschrift liet u optekenen dat u op die manier een escalatie van het probleem wilde vermijden. U liet optekenen dat u vanuit Griekenland gerepatriëerd werd naar Turkije omdat u de Griekse autoriteiten openlijk bekritiseerde. U heeft op uw facebookpagina verslag gedaan van de gebeurtenis (zie infomap). Nergens uit uw verslag blijkt dat u kritiek uitte en dat deze kritiek de aanleiding was waarom u gedeporteerd werd. U wilde, naar eigen zeggen, verslag doen van het terugdrijven van Afghanen en Koerden naar Turkije en u werd zelf aanzien als één van hen (zie infomap). Bovendien heeft u vervolgens, na het incident, wél melding gemaakt van het incident en de kustwacht openlijk beschuldigd. Uw verklaringen waarom u geen melding maakte van de dreigementen ondergaan in Irak op uw facebookpagina, andere sociale media of uw internetpagina is bijgevolg niet aannemelijk.

U werd gevraagd of u na uw vertrek nog bedreigd werd. U haalde aan dat u via facebook bedreigingen had ontvangen, maar u wist niet van wie de dreigementen kwamen. U verklaarde dat de profielfoto's, namen en accounts allemaal vals waren (CGVS I p.21) en dat u denkt dat het aanhangers waren van bepaalde groeperingen en partijen. Gevraagd of u ook kon aantonen dat u bedreigd werd, gaf u aan dat dit niet gaat aangezien uw account ondertussen gehacked werd. U heeft evenmin screenshots van de online-dreigementen en kan uw beweringen aldus niet staven (CGVS I p.21). Bovendien wordt u vreemd genoeg niet via uw persoonlijke pagina die u op 17 september 2016 aanmaakte, bedreigd. Op uw persoonlijke pagina noemt u zichzelf nochtans oprichter van de website H(...) (zie infomap). Om te verklaren dat u niet via deze weg gecontacteerd of bedreigd werd, stelde u dat mensen zich dienden te registreren met een e-mailadres alvorens ze commentaar konden posten en op die manier gemakkelijk konden ontdekt worden (CGVS I p.22). Het is echter niet moeilijk om valse e-mailadressen aan te maken. Voorts kan u vrij eenvoudig teruggevonden worden op sociale media; er kan dan ook aangenomen worden dat u niet enkel een sms zou ontvangen hebben, maar ook op andere manieren bedreigd zou zijn moest u daadwerkelijk gevisieerd worden.

Wat betreft het filmpje dat u gepost had in oktober 2021 verklaarde u dat het na 24 uur gerapporteerd werd op facebook. U werd niet persoonlijk benaderd, gecontacteerd of bedreigd omwille van deze video met de boodschap om niet te gaan stemmen die u de virtuele wereld instuurde (CGVS II p.7). U verklaarde echter wel dat uw video omwille van het feit dat hij gerapporteerd werd niet meer bekeken kon worden, niet meer geliked kon worden en niet meer becommentarieerd kon worden (CGVS II p.7, p.8). Dit is allerminst correct, uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat de video zonder problemen bekeken,

geliked en becommentarieerd kan worden (zie infomap). Ook tijdens het eerste persoonlijk onderhoud haalde u reeds aan dat uw pagina minder actief was. Dit had volgens u te maken met het feit dat u gerapporteerd werd door andere facebookgebruikers die de informatie die u publiceerte als vals of onjuist rapporteerden (CGVS I p.3). U zou daarom door facebook gestraft worden en gevraagd worden om reclame te sponsoren zodanig dat uw pagina in meer feeds zou verschijnen. Aangezien facebook zijn inkomsten onder meer uit reclame haalt, kan er veeleer aangenomen worden dat u vanuit financiële motieven benaderd wordt en niet omdat uw pagina gerapporteerd werd (CGVS I p.3). Uw beweringen dat uw pagina omwille van de content gerapporteerd werd, kan u allerminst hard maken.

U verklaarde dat uw familie u gevraagd had uw activiteiten te staken. Gevraagd wat voor problemen ze dan precies gekend hadden, kon u niet in een duidelijk antwoord voorzien. U stelde enerzijds dat ze problemen hadden en anderzijds dat ze er geen hadden (CGVS II p.7). Ze hadden in elk geval geen melding gemaakt van concrete problemen en u heeft er niet naar gevraagd (CGVS II p.7). Dit is toch ook merkwaardig. Van u, die verklaart journalist te zijn, kan toch verwacht worden dat u op zijn minst uitzoekt wat er eventueel aan de hand is in uw thuisland met uw ouders (CGVS II p.7). U kan met andere woorden de dreigementen die uw familie na uw vertrek zou ervaren hebben geenszins concretiseren. U gevraagd of uw familie ooit een probleem ondervonden had omwille van u, stelde dat ze geen problemen zouden ondervinden wanneer u zweeg. In de periode tussen uw vertrek op 13 mei 2018 en 2 mei 2023 heeft uw familie niets meegemaakt omwille van uw online activiteiten. Nu kan er nogmaals benadrukt worden dat, wanneer men u in het oog hield en u op sociale media aankondigde terug te keren naar Koerdistan, er vanuit kan gegaan worden dat men uw familie wel een bezoekje zou brengen om u op te sporen. Er is echter niets gebeurd in die aard (CGVS II p.8). Uw familie ondervond nooit enig probleem gelieerd aan u of uw problemen (CGVS II p.8). Moest men u daadwerkelijk viseren, kan er aangenomen worden dat er navraag naar u gedaan zou worden bij uw familie.

Ook uw ex-collega's en uw huidige collega's die momenteel nog steeds werkzaam zijn voor H(...) hebben nooit problemen ondervonden omwille van u (CGVS I, p.12, II p.16). Uw collega's van Shaan press, die een artikel van u publiceerden, ondervonden al evenmin problemen (CGVS II p.16).

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dan ook dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk hebt gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

De door u neergelegde documenten wijzigen deze appreciatie niet. U legde een document van de onderzoeksrechtbank neer tijdens het eerste gehoor op het CGVS, u legde tijdens de beroepsprocedure hetzelfde document neer, dit keer afgestempeld op 22 mei 2022 door de politie van Qaranjir. In uw eerste gehoor werd u gevraagd naar de inhoud van het document. U haalde aan dat u door het betreffende telefoonnummer gebeld en bedreigd werd. U zou eveneens gezegd hebben dat u vermoedde dat u door de KDP of de PUK bedreigd werd (CGVS I p.18). Er is echter niets terug te vinden van deze aantijgingen in het document van de onderzoeksrechtbank. U vraagt enkel en alleen om onderzoek te doen naar de eigenaar van het gsm-nummer, niets meer (CGVS I p.18). Dient verder opgemerkt te worden dat dit slechts een kopie betreft. Het hoeft geen betoog dat dergelijke documenten eenvoudig vervalst kunnen worden. U werd geconfronteerd met deze bedenking. U stelde dat het een officieel document is en dat de ambassade kan bevestigen dat het legaal is (CGVS I p.18). U ging verder en gaf aan dat de namen van de rechters, ambtenaren en stempels allemaal rechtsgeldig waren (CGVS I p.18). Zoals blijkt uit de objectieve informatie die toegevoegd werd aan het administratief dossier kan er geconcludeerd worden dat Iraakse documenten op grote schaal vervalst worden. Dergelijke documenten hebben bijgevolg slechts bewijswaarde als ze ondersteund worden door geloofwaardige verklaringen, hetgeen bij u niet het geval is. Dat u nu hetzelfde document met een stempel erop neerlegt, wijzigt de waarde die er aan die documenten kan gehecht worden allerminst. Ook stempelmateriaal circuleert immers veelvuldig in de diaspora.

U legt voorts nog een aantal documenten neer die een idee geven van de moeilijke positie van journalisten in Irak, meer bepaald een print van tweets van de Duitse ambassade in Erbil in verband met de journalisten in Irak, een verklaring van de Europese Unie, printscreens van een artikel over Hawre Kurdi, een print van de facebookpagina van K(...) A(...) (de directeur van de journalistenvakbond) en een print van foto's van journalisten die gearresteerd werden. Deze documenten schetsen een algemeen beeld maar zijn niet van toepassing op uw persoonlijke situatie. De foto van een verklaring van de PUK aan een lid van de partij dat actief was op facebook wijzigt de appreciatie van uw asielmotieven niet.

De foto's van de blauwe plekken die u opliep tijdens uw uitzetting naar Turkije, een foto van uw als cameraman bij P(...) News, artikels die u voor P(...) News maakte, een kopie van de badges voor P(...) News, foto's van het interview met de minister van immigratie in Griekenland, een foto met de eerste minister van Griekenland, foto's van de opvangcentra in Frankrijk en een foto van de sanitaire faciliteiten in het

opvangcentrum in Italië zijn documenten die te maken hebben met uw reis en de moeilijkheden die u onderweg ondervond. Dit wijzigt de appreciatie van uw terugkeervrees naar Irak echter niet.

Uw identiteitskaart en nationaliteitsbewijs, het nationaliteitsbewijs van uw vader, de voedselrantsoenkaart en de documenten in verband met jullie verdrijving en de compensatie werpen een licht op uw identiteit, afkomst en familiegeschiedenis, maar wijzigen de appreciatie van uw asielmotieven niet.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak worden het rapport UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq van mei 2019 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/5cc9b20c4.html> of <https://www.refworld.org>), en de EUAA Country Guidance Note: Iraq van juni 2022 (beschikbaar op <http://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-iraq-june-2022> of <https://euaa.europa.eu/asylum-knowledge/country-guidance>) in rekening genomen.

Nergens in voornoemde UNHCR-richtlijnen wordt geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Irak, dienen de verzoeken om internationale bescherming van Irakezen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken verzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Irak. UNHCR wijst er op dat verzoekers afkomstig uit "conflict-affected areas", afhankelijk van de individuele omstandigheden van de zaak, nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld.

In de voormelde EUAA Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Guidance Note wordt er op gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Irak verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per provincie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een provincie; (v) het aantal burgerslachtoffers; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten.

De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Irak, die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie infra). Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reële risico voor burgers te beoordelen.

Uit een grondige analyse van de beschikbare landeninformatie (zie de COI Focus Irak – Veiligheidssituatie van 26 april 2023, beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coif_irak_veiligheidssituatie_20230426.pdf; en het EUAA Country of Origin Report Iraq: Security situation van januari 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_iraq_security_situation_20220223.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds 2013 grotendeels werd bepaald door de opkomst van en de strijd tegen de Islamitische Staat van Irak en Syrië (ISIS). Op 9 december 2017 kondigde de toenmalige Iraakse eerste minister Haider al-Abadi de definitieve overwinning op ISIS af. Het door ISIS uitgeroepen kalifaat is volledig verdwenen. Sinds het verlies van het laatste grondgebied in Irak voert ISIS een low-level-guerrillaoorlog met als voornaamste doelwitten het Iraakse leger, de politie, de Popular Mobilization Forces (PMF), en lokale gezagsdragers. Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld door de restanten van de Islamitische Staat in 2022 en begin 2023 op een vergelijkbaar pijl bleef met het jaar daarvoor. Ook in 2022 en begin 2023 is ISIS een ruraal fenomeen en houdt het zich schuil in ontoegankelijke gebieden in Centraal-Irak, van waaruit het aanvallen uitvoert. Het lagere niveau van geweld toe te schrijven aan ISIS is over het hele land duidelijk voelbaar. Grootchalige aanvallen zijn uitzonderlijk geworden. Zelfmoordaanslagen zijn zo goed als verdwenen, alsook aanslagen met een hoog aantal burgerslachtoffers.

De sjiitische milities van de PMF hebben in 2020-2021 hun greep op het voormalige ISIS-territorium in Centraal-Irak verder versterkt. Ook in 2022 wisten de PMF verder aan invloed te winnen, en drongen zij verder door in hoge posities binnen de regering.

De parlementaire verkiezingen van oktober 2021 zijn zonder grote geweldincidenten verlopen. De daaropvolgende regeringsvorming heeft tot grote spanningen geleid tussen de sjiitische politieke partijen onderling. De politieke strijd die daarop volgde ontaarde in augustus 2022 in een openlijke confrontatie tussen de Sadristen en hun tegenstanders van het meer pro-Iraanse Coordination Framework. Het geweld bleef in Bagdad beperkt tot de Internationale Zone. In Zuid-Irak werden vooral de kantoren van pro-Iraanse milities aangevallen door Sadristische militanten. In Basra kwam het tot schietpartijen in het centrum van de stad. Buiten de door sjiieten gedomineerde delen van het land is het niet tot rellen of gevechten gekomen. In Noord-Irak en in de rest van Centraal-Irak bleef het rustig. Door bemiddeling uit verschillende hoeken kon een grootschalige confrontatie vermeden worden en trokken de Sadristen zich terug. De slachtoffers die bij deze opstoot van het geweld te betreuren vielen, vielen hoofdzakelijk onder de betogers, zijnde leden van de Sadristische Vredesbrigades, onder de pro-Iraanse PMF die tegen de betogers vochten, en onder de veiligheidsdiensten. Op 13 oktober 2022 werd Abdul Latif Rashid van de Koerdische partij Patriottische Unie van Koerdistan (PUK) verkozen tot nieuwe president van Irak. Het Iraakse parlement heeft op 27 oktober 2022 de nieuwe regering onder leiding van Mohammed Shya al-Sudani van de Dawa partij verkozen waarmee de politieke patstelling, die een volledig jaar had geduurd, kon worden doorbroken.

De VS en Iran hebben verder beiden een militaire aanwezigheid in het land. Zowel in 2020 als 2021 kwam het tot vijandelijkheden tussen de VS enerzijds en pro-Iraanse milities anderzijds. Dit heeft tot een hele reeks aanslagen op militaire en andere instellingen van de VS in Irak geleid. De terugtrekking van de Amerikaanse grondtroepen was tegen eind 2021 afgerond, maar dit betekent niet het volledige einde van de Amerikaanse aanwezigheid. Er blijft nog altijd een beperkte capaciteit voorhanden die soms het doelwit van aanvallen wordt.

Uit de voormelde informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Irak regionaal erg verschillend zijn. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Bijgevolg dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in Irak, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Kirkuk te worden beoordeeld. Dit gebied omvat vier districten: Kirkuk, Dibis, Hawija, Daquq.

De etnisch-religieus diverse provincie Kirkuk is van groot strategisch en economisch belang vanwege de aanwezige olievoorraden in de regio. De algemene situatie in de provincie wordt in grote mate bepaald door de verhoudingen tussen de Iraakse centrale overheid en de Koerdische overheid, die op haar beurt langs de partijgrenzen van de Patriotic Union of Kurdistan (PUK) en de Kurdish Democratic Party (KDP) heen intern verdeeld is door een politiek geschil over de provincie. De provinciehoofdstad Kirkuk en de regio's die grenzen aan de Koerdische Autonome Regio (KAR) behoren tot de zogenoemde betwiste gebieden. Hoewel de Iraakse overheid sinds oktober 2017, als reactie op het Koerdische onafhankelijkheidsreferendum, de controle claimt over het volledige territorium van de provincie is de situatie op het terrein complexer. De Iraqi Security Forces (ISF), Koerdische veiligheidsdiensten, de PMF en hieraan gelieerde lokale milities zijn allen aanwezig in de provincie. De versnippering van de veiligheidsactoren, een gebrekkige samenwerking en een onduidelijke taakverdeling hebben een negatieve impact op de stabiliteit in de regio. Verschillende etnisch-religieuze groepen ondervinden discriminatie en in enkele gevallen geweld door de overheidstroepen. Sommige veiligheidsactoren profiteren van deze situatie en ontwikkelen criminele activiteiten zoals oliesmokkel en afpersing. De etnische spanningen tussen Koerden en Arabieren lopen verder op omwille van de Arabiseringspolitiek die volgens de Koerden in de betwiste gebieden wordt gevoerd. De Turkmensen van hun kant vrezen om in het conflict tussen de Koerden en Arabieren gemarginaliseerd te raken.

ISIS blijft aanwezig in de provincie en heeft als gevolg van de gebrekkige coördinatie tussen de aanwezige veiligheidsactoren een zekere mate van handelingsvrijheid in rurale, afgelegen gebieden. ISIS streeft niet naar territoriale controle in Kirkuk, maar wil het staatsgezag ondermijnen door middel van guerrillatactieken, waaronder aanslagen met improvised explosive devices (IED's), moordaanslagen op vooraanstaande leden van de gemeenschap, ontvoeringen en afpersing van de plaatselijke bevolking. Ook viseert ISIS vermeende collaborateurs met de Iraakse autoriteiten, stammenleiders en mukhtars. Andere vormen van geweld door ISIS waaraan de plattlandsbevolking kan worden blootgesteld, zijn afpersing, aanvallen op dorpen, overvallen en het in brand steken van velden. De acties van ISIS leidden in het verleden tot de evacuatie van verscheidene dorpen op het platteland. Als antwoord op de asymmetrische aanvallen van ISIS zet het Iraakse leger anti-terreuroperaties op. Ook luchtbombardementen door de internationale coalitie en de Iraakse luchtmacht vinden plaats. Tevens werd er in mei 2021 een gezamenlijk commandocentrum van de ISF en de peshmerga opgezet, bedoeld om samen in de betwiste gebieden op te treden tegen ISIS.

In de hele provincie Kirkuk vinden veiligheidsincidenten plaats. In de periode van januari 2022 tot februari 2023 lag het totaal aantal veiligheidsincidenten, alsook het aantal burgerslachtoffers dat hierbij viel, op een relatief laag niveau. Uit de beschikbare informatie blijkt voorts dat het gros van de dodelijke slachtoffers die bij deze veiligheidsincidenten vallen, tot de strijdende partijen behoort en dat het aandeel burgerslachtoffers beperkt is.

Volgens IOM telde Irak op 31 december 2022 nog 1.168.619 ontheemden (IDP's) en keerden ruim 4.9 miljoen ontheemden reeds terug naar hun regio van oorsprong. De totale terugkeerratio van IDP's uit de provincie Kirkuk bedroeg in december 2022 82%, wat overeenkomt met ongeveer 355.000 personen. Ongeveer 75.442 inwoners uit de provincie Kirkuk zijn nog steeds ontheemd. Naast stabiele relocatie zijn de redenen waarom IDP's niet naar hun regio van herkomst terugkeerden divers. Naast stabiele relocatie zijn de redenen waarom IDP's niet naar hun regio van herkomst terugkeerden divers. Gebrek aan werkgelegenheid, basisvoorzieningen en woongelegenheid; een onzekere veiligheidssituatie in de regio van herkomst of een gewijzigde etnisch-religieuze bevolkingssamenstelling worden onder meer aangehaald als een reden om niet terug te keren. De aanwezigheid van lokale milities kan een belemmering vormen voor de terugkeer van IDP's.

In de EUAA Guidance Note wordt aangegeven dat er voor geen enkele Iraakse provincie geconcludeerd kan worden dat er sprake is van een situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger louter door zijn of haar aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige schade in de zin van artikel 15 c) van de (herschikte) Kwalificatie-richtlijn. Na een grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er niet kan gesteld worden dat de veiligheidssituatie in Irak, en meer specifiek in de provincie Kirkuk, sinds de publicatie van de EASO Guidance Note in juni 2022 zodanig is gewijzigd is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Irak, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou in de zin van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet.

Hierbij aansluitend wijst het CGVS er volledigheidshalve nog op dat het EHRM in het arrest in de zaak D. et al. V. Roemenië van 14 januari 2020 (zaak nr. 75953/16) zijn standpunt omtrent de mogelijke schending van artikel 3 EVRM omwille van de veiligheidssituatie in Irak nogmaals heeft bevestigd. Het Hof stelde vast dat er geen elementen voorlagen die erop wijzen dat de situatie in Irak aanzienlijk veranderd zou zijn sinds haar arresten in de zaken J.K. et al. v. Zweden (zaak nr. 59166/12) en A.G. v. België (zaak nr. 68739/14), respectievelijk uitgesproken op 23 augustus 2016 en 19 september 2017, waarin het Hof oordeelde dat de veiligheidssituatie in Irak niet van dien aard is dat de verwijdering van een persoon een schending van artikel 3 EVRM zou inhouden.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in de provincie Kirkuk nog steeds complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Als een Irakese verzoeker afkomstig uit de provincie Kirkuk omwille van zijn of haar specifieke profiel bescherming nodig heeft, wordt die dan ook verleend. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in de provincie Kirkuk actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de provincie Kirkuk in uw hoofd dermate verhogen dat er moet worden aangenomen dat u bij een terugkeer naar Kirkuk een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Kirkuk. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofd omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de rechtspleging

2.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

Artikel 39/59, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen.

Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronden in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

2.2. De verwerende partij heeft middels haar nota met opmerkingen de Raad verzocht om voorliggende zaak te behandelen via een louter schriftelijke procedure, in toepassing van artikel 39/73-2, § 1 van de Vreemdelingenwet. Krachtens artikel 39/73-2, § 2 van de Vreemdelingenwet wordt verzoeker geacht hiermee in te stemmen indien hij binnen de vijftien dagen na verzending door de griffie van de brief waarin hij op de hoogte wordt gebracht van dit verzoek hiertegen geen bezwaar maakt. *In casu* heeft verzoeker de Raad per brief ingediend op 7 juni 2024 gemeld dat hij bezwaar maakt tegen de behandeling van zijn dossier via een louter schriftelijke procedure (rechtsplegingsdossier verzoeker, stuk 6). Gelet op het bezwaar van verzoeker wordt dan ook geen toepassing gemaakt van de procedure voorzien in artikel 39/73-2 van de Vreemdelingenwet.

3. Over de ontvankelijkheid *ratione temporis*

De verwerende partij voert in haar nota met opmerkingen aan dat het beroep laattijdig is ingediend aangezien de bestreden beslissing op woensdag 10 april 2024 bij aangetekende brief werd verstuurd naar verzoekers gekozen woonplaats, zodat overeenkomstig artikel 39/57, § 2 van de Vreemdelingenwet dinsdag 14 mei 2024 de vervalddag is voor het indienen van het beroep en het op 15 mei 2024 ingediende beroep laattijdig en dus kennelijk onontvankelijk is.

Uit het rechtsplegingsdossier blijkt dat de bestreden beslissing bij aangetekende brief werd verstuurd naar verzoekers gekozen woonplaats op woensdag 10 april 2024. Overeenkomstig artikel 39/57, § 2 van de Vreemdelingenwet is dinsdag 14 mei 2024 de vervalddag voor het indienen van het beroep. Zowel uit de poststempel die werd aangebracht op de envelop waarin het verzoekschrift werd verstuurd als uit het afgiftebewijs en het betalingsbewijs van de aangetekende zending, waarvan verzoeker een kopie voegt bij voormelde brief waarin hij bezwaar maakt tegen het verzoek tot behandeling via een louter schriftelijke procedure (stukken 1 en 2), blijkt dat het beroep werd verzonden op 14 mei 2024. Hoewel de Raad het verzoekschrift pas heeft ontvangen op 15 mei 2024, blijkt dat verzoeker het verzoekschrift voor het verstrijken van de beroepstermijn en dus tijdig heeft ingediend. Het verzoekschrift is bijgevolg ingediend binnen de wettelijk voorziene beroepstermijn en dus ontvankelijk.

4. Over de gegrondheid van het beroep

4.1. Het verzoekschrift

4.1.1. In wat zich aandient als een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: het Verdrag van Genève), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 62 van de Vreemdelingenwet, van de materiële motiveringsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel. Tevens is verzoeker van oordeel dat de adjunct-commissaris een manifeste beoordelingsfout heeft gemaakt.

Verzoeker zet het volgende uiteen aangaande zijn vermeende vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève:

“(…)

Verzoeker loopt wel degelijk gevaar in Irak waar hij vreest het slachtoffer te worden van représailles vanwege Koerdische partijen zoals KDP (Koerdische Democratische Partij) en PUK (Patriottische Unie van Koerdistan) omwille van kritische artikelen die hij over deze partijen had geschreven en gepubliceerd op zijn website en op sociale media.

Bij een terugkeer naar Irak, vreest verzoeker dat voormelde politieke partijen met hem zullen afrekenen. Journalistieke vrijheid is een broos begrip in Irak.

Veel collega journalisten zijn, omwille van politiek kritische artikelen en hun openlijke kritiek op de machthebbers in het land, in het verleden in Irak het voorwerp geweest van vervolgingen.

Verzoekers verzoek om internationale bescherming is gebaseerd op het feit dat hij in Irak opnieuw het slachtoffer zal worden van bedreigingen en dat de autoriteiten hem niet voldoende bescherming zullen kunnen of willen geven hiertegen.

Verzoeker heeft Irak verlaten omdat een normaal en menswaardig leven voor hem aldaar onmogelijk was. De gronden waarop het CGVS zich heeft gebaseerd om aan verzoeker de vluchtelingenstatus te weigeren zijn niet overtuigend.

Ten eerste worden verzoekers problemen ten onrechte geringschat.

Tussen 2015 en 2017 postte verzoeker op zijn toenmalige website en op sociale media aanvankelijk artikels die handelden over literatuur en kunst.

Vanaf 2017 was verzoeker meer en meer politieke artikelen beginnen te publiceren.

Hij richtte hiervoor de website H(...) news op.

Het CGVS erkent dat verzoeker gewerkt heeft als journalist in Irak.

Het CGVS erkent tevens dat journalisten en mensen die in de media werken problemen kunnen ondervinden, doch stelt dat verzoekers profiel en de door hem aangehaalde problemen niet van die aard zouden zijn om te kunnen spreken over een vervolgingsvrees.

Het CGVS stelt een analyse van verzoekers politieke artikelen te hebben gedaan en meent dat hieruit niet zou kunnen geconcludeerd worden dat verzoeker een uitgesproken politieke mening verkondigt noch dat aan verzoeker een profiel als opposant zou kunnen worden toegedicht.

Verzoeker is het niet eens met deze ongefundeerde stelling.

Vóór zijn vlucht uit Irak, had verzoeker twee politiek getinte artikels gepubliceerd.

Het eerste politiek getinte artikel verscheen op verzoekers website H(...) News op 24 oktober 2017 en is getiteld :

“De Koerdische Stad waaruit Saddam Hoessein de Koerden heeft verdreven. Vandaag zijn de Koerden de oorzaak van de verdrijving van de Koerden.”

De inhoud van het artikel luidt als volgt :

“(…)

Verzoekers tweede politiek getinte artikel verscheen zowel op zijn Facebook alsook op zijn website op 5 mei 2018 met als titel : “Kirkuk tussen de plunderingen van gisteren en de uitverkoop van vandaag.”

Het artikel luidt als volgt :

“(…)”

De inhoud van deze teksten spreekt voor zich.

Het CGVS tracht ten onrechte de artikelen te bagatelliseren stellende dat verzoeker veel metaforen en beeldtaal gebruikt en geen feitelijke elementen verwerkt in zijn artikels.

Verzoeker maakt gebruik van zijn journalistieke vrijheid als schrijver en dichter om de schrijfstijl te hanteren die hij het meest gepast vindt.

Het is niet omdat hij bepaalde personen niet bij naam noemt, dat daarmee de lezer de boodschap niet begrijpt of niet zou weten over welke personen verzoeker het heeft in zijn artikels.

In de beide artikels hekelt verzoeker in niet mis te verstane bewoordingen het wanbeleid van de regerende politieke partijen over de stad en dat de burgers hiervan het slachtoffer zijn.

Elke burger die enigszins vertrouwt is met de politieke situatie in Kirkuk , weet over welke families verzoeker het heeft in zijn artikels.

Verzoeker beschuldigt deze families publiekelijk van verraad en van plunderingen van de rijkdommen van de stad ten koste van de burgers.

Het zijn deze artikels die ervoor gezorgd hebben dat leden binnen de machtige families besloten hebben om verzoeker met de dood te bedreigen.

De door verzoeker gebruikte bewoordingen in zijn artikels verkondigen wel degelijk een uitgesproken politieke mening dewelke in botsing is gekomen met de machtsstructuren binnen het politieke landschap van Kirkuk.

Via zijn sociale media ontving verzoeker aanvankelijk reacties als zou hij een ‘verrader’ zijn en dat ‘onze leiders zijn wél goed’.

Begin mei 2018 heeft verzoeker dan daadwerkelijk doodsb bedreigingen gekregen.

Toen hij naar de politie was gestapt voor bescherming en hij had vastgesteld dat de politie zijn klacht niet ernstig zou kunnen/willen onderzoeken, was het voor verzoeker duidelijk dat hij geen veilig leven zou kunnen leiden in Irak.

Verzoeker voelde zich aan zijn lot overgelaten.

De omstandigheden waarin verzoeker in Irak vanaf dan leefde, waren wel degelijk van die aard dat hij genoodzaakt was om in mei 2018 een drastische beslissing te nemen en het land te verlaten.

Eén en ander is duidelijk gebleken uit zijn uitgebreide verklaringen tijdens zijn persoonlijk onderhoud op het CGVS dd. 21 juni 2021 en dd. 2 mei 2023.

Het CGVS heeft geen, minstens te weinig rekening gehouden met de concrete omstandigheden en feitelijkheid ter plaatse, noch met het profiel van verzoeker.

Verzoeker vreest het slachtoffer te zullen worden van een represailles en ook mishandelingen omwille van zijn openlijke kritiek op de misdadige werkwijze van de lokale machthebbers in Kirkuk.

Omdat verzoeker het beleid openlijk durfde te bekritisieren, ondervond hij in mei 2018 ernstige moeilijkheden en is zijn leven in gevaar gekomen.

Verzoekers problemen van intimidatie door de politieke partijen KDP en PUK omwille van zijn politiek getinte artikelen die hij geschreven en gepubliceerd had tussen 2017 en zijn vertrek uit het land en waarin hij voormelde politieke partijen openlijk had bekritiseerd, zijn in het concrete geval van verzoeker, wel degelijk ernstig genoeg.

Ten tweede baseert het CGVS zich veelvuldig ton onrechte op veronderstellingen.

(...)

Het is duidelijk dat het CGVS ten onrechte uitgaat van hypothetische scenario's en geen rekening houdt met het gegeven dat de realiteit ter plaatse anders kan zijn.

De door verzoeker gegeven toelichting op de door de PO gestelde vragen tijdens de beide persoonlijke onderhouds over bepaalde onderdelen in verzoekers asielrelaas waarover de PO zich bedenkingen had gemaakt, was alleszins wel degelijk realistisch en aannemelijk.

Ten derde tracht het CGVS verzoekers vervolgingsvrees ten onrechte afte wegen tegenover het aantal gelikte posts en het aantal comments op zijn posts.

Alsof het vervolgingsgevaar minder groot zou zijn om reden dat er 'slechts' 300 likes of slechts een tiental comments op zijn posts zijn geplaatst?

Dit is geen ernstige conclusie.

Het CGVS gaat voorbij aan het gegeven dat verzoeker een aanzienlijke virtuele aanhang heeft van 25.000 volgers.

Het CGVS ziet over het hoofd dat verzoekers volgers ook om redenen van eigenbehoud en veiligheid geen comment durven plaatsen, om zelf geen moeilijkheden te ondervinden.

Het CGVS onderschat tegelijk verzoekers bekommernis waarbij hij stelde dat hij door onbekende facebookgebruikers die hem vijandig gezind waren, werd 'gerapporteerd' t.a.v. Facebook waardoor zijn pagina minder actief was.

Ten vierde is het CGVS niet ernstig waar zij verzoekers verklaringen in twijfel trekt om reden dat verzoeker verklaard had dat de bedreigers zich niet hadden geïdentificeerd.

Uit de totaliteit van verzoekers verklaringen, en, gezien de inhoud van zijn gepubliceerde artikelen, die een kritiek inhielden op de KDP en de PUK, waren er nochtans meer dan voldoende elementen aanwezig om te begrijpen uit welke hoek de daders van de dreigementen komen.

Verzoekers verklaringen aangaande de bedreigingen waren overduidelijk en zouden redelijkerwijze moeten volstaan.

(CGVS I blz. 17:

"(...)")

Ten vijfde duidt het CGVS het verzoeker ten kwade dat hij na de telefonische bedreigingen naar de politie stapte, terwijl het in de Iraakse context algemeen bekend zou zijn dat er een link is tussen de politie en de politiek.

Toen verzoeker naar de politie was gestapt, was hij overmand door angst en ging hij ervan uit dat zijn leven (in het politie kantoor) alleszins geen acuut gevaar zou lopen.

In zijn verklaring t.a.v. de politie bleef verzoeker alleszins discreet en benoemde hij de daders van de bedreigingen niet bij naam.

Verzoeker gaf enkel het telefoonnummer (via hetwelk hij doodsb bedreigingen had gekregen) aan de politie af met de vraag om een onderzoek te voeren naar de herkomst van dit nummer.

Ten zesde duidt het CGVS het verzoeker ten onrechte ten kwade dat hij tijdens zijn DVZ gehoor dd. december 2020 geen melding heeft gedaan van persoonlijke dreigementen en dat hij enkel had verwezen naar de algemene (moeilijke) situatie van journalisten.

Tijdens zijn gehoor op de DVZ werd verzoeker door de aanwezige tolk meermaals gevraagd om het uiterst kort te houden, om zich te beperken tot de grote lijnen, en dat hij later, tijdens zijn uitgebreid gehoor op het CGVS wel de gelegenheid zou krijgen om zijn moeilijkheden in detail uit de doeken te doen.

Uit de ganse teneur van het DVZ interview kan wel degelijk worden afgeleid dat verzoeker zijn eigen vervolgingsvrees vereenzelvigde met de vervolgingen die collega-journalisten in Irak ondervinden. Verzoeker wilde de aanwezige tolk en de aanwezige interviewer tegemoet komen aan hun vraag om 'korte antwoorden' te geven op hun vragen, precies door 'kort' te verwijzen naar het dramatische lot dat zijn collega-journalisten W(...). S(...) S(...) en S(...) hebben gehad; die ofwel vermoord ofwel in de gevangenis werden opgesloten.

Door simpelweg 'kort' deze namen aan te halen tijdens zijn DVZ interview, wilde verzoeker zijn eigen moeilijkheden vereenzelvigen met zijn collega-lotgenoten omdat hij eenzelfde profiel als hen heeft ; en kon verzoeker terzelfdertijd voldoen aan de vraag van de interviewer om 'korte' antwoorden te geven.

Ten zevende tracht het CGVS ten onrechte de authenticiteit van de door verzoeker voorgelegde klachtneerlegging in vraag te stellen, daarbij stellend dat dit document 'slechts' een kopie zou zijn waarvan de authenticiteit niet zou kunnen worden nagegaan en dat deze gemakkelijk manipuleerbaar zou zijn.

De toelichting die verzoeker heeft gegeven aangaande dit document is wel degelijk aannemelijk en niet a-priori ongeloofwaardig zoals door het CGVS ten onrechte wordt aangenomen.

Verzoeker legde een afschrift neer van de politie attesten, voorzien van een originele politie-stempel.

Verzoeker had deze documenten kunnen verkrijgen met de hulp van een Iraaks advocaat.

De politie gaf aan deze advocaat een (voor eensluidend verklaard) afschrift van de originele politie attesten mee, voorzien van een originele politie-stempel.

De originele (oorspronkelijke) handgeschreven politie-attesten blijven immers ten allen tijde bewaard in de Iraakse politie archieven.

Het is duidelijk dat het CGVS geen, minstens onvoldoende onderzoek heeft verricht naar de door verzoeker voorgelegde documenten en zich ten onrechte verschuilt achter drogredenen.

Noch uit het administratief dossier, noch uit de bestreden beslissing blijkt dat het CGVS alle haar ter beschikking zijnde middelen heeft aangewend om na te gaan of het door verzoeker voorgelegde Iraaks document al dan niet correcte informatie bevat aangaande zijn asielrelaas.

Het besluit van het CGVS is minstens voorbarig.

De door verzoeker voorgelegde documenten (klachtneerlegging en bekrachtiging door de rechtbank) waren wel degelijk overtuigend genoeg.

De voorgelegde stukken vormden minstens een begin van bewijs, dat in het kader van een grondiger onderzoek terzake, wel degelijk nuttige gegevens m.b.t verzoekers moeilijkheden hadden kunnen verschaffen.

In casu bestaat er geen ernstige reden om het voordeel van de twijfel niet te verlenen aan verzoeker.

De motivering in de bestreden beslissing is geenszins afdoende.

Het is duidelijk dat het CGVS ten onrechte de door verzoeker bijgebrachte stukken geringschat heeft.

Ten achtste stelt het CGVS de vraag waarom verzoekers ex-collega's A(...) W(...) en H(...) O(...), mede oprichters van de website H(...) news, géén moeilijkheden hebben gehad, terwijl verzoeker wél bedreigd is geweest.

Verzoekers verklaringen hierover waren nochtans duidelijk genoeg.

Beide ex-collega's waren van oordeel dat hun dagelijks leven in moeilijkheden zou komen indien zij hun activiteiten op de website zouden voortzetten , reden waarom zij allebei begin 2018 hun activiteiten gestopt hadden.

Het bewuste aanstootgevend artikel dat verzoeker in moeilijkheden had gebracht, dateert pas van 5 mei 2018. maanden na het ontslag van zijn ex-collega's.

Bovendien is A(...) W(...) peshmerga én is diens vader een lokale autoriteit, hetgeen hem een zekere veiligheidsgarantie bood.

H(...) O(...) is aangesloten tot een gewapende militie ; iets wat hem ook een veiligheidsgarantie tegen mogelijke vervolgingen verschaft.

Ten negende geeft het CGVS blijk van voorbarigheid door verzoeker ten kwade te duiden dat hij -journalist zijnde- nagelaten zou hebben de ondergane bedreigingen aan te kaarten via sociale media.

Niet ieder journalist reageert op eenzelfde manier wanneer hij/zij een persoonlijke doodsb bedreiging ontvangt.

De doodsb bedreigingen die verzoeker heeft gekregen, hebben wel degelijk een diepe indruk op hem gemaakt.

Hetgeen hij méénde te kunnen doen binnen zijn mogelijkheden, was deze dreigementen bij de officiële instanties aankaarten ; méér niet.

(CGVS I blz. 19:

"(...)")

Bovendien had verzoeker aan den lijve ondervonden dat bepaalde 'onvoorzichtige' acties een fatale afloop kunnen hebben.

Zo was verzoeker in juli 2020 door de Griekse autoriteiten gerepatrieerd naar Turkije (waar hij in de gevangenis was opgesloten), precies omdat hij geen blad voor de mond had genomen en de Griekse autoriteiten publiek had bekritiseerd.

Dat verzoekers asielprocedure op dat ogenblik nog lopende was. weerhield de Griekse autoriteiten er niet van om hun repatriëring naar Turkije alsnog uit te voeren.

Indien een dergelijke verstreckende en levensbedreigende maatregel in het zgn. 'veilige' Europa kan plaatsvinden ; hoezeer is verzoekers leven dan niet in gevaar in het 'onveilige' Kirkuk, waar niet zelden een loopje wordt genomen met de mensenrechten.

Dit alles biedt wel degelijk een redelijke verklaring waarom verzoeker zijn ondergane doodsb bedreigingen niet openbaar gemaakt heeft via zijn website.

(CGVS I blz. 23

"(...)")

Verzoeker is er oprecht van overtuigd dat hij het risico op represailles alleen maar zou verergeren door de ondergane doodsbedreigingen in publiek te gaan verspreiden.

Hij verwees hierbij naar collega's journalisten, die, precies omdat zij geen blad voor de mond namen en mogelijks publiek aangekaart hadden dat zij persoonlijk bedreigd waren, een dramatisch lot hebben moeten ondergaan.

(CGVS I blz. 24:

"(...)")

Verzoeker vreest dat hij bij een terugkeer naar Irak het voorwerp van vervolgingen zal worden vanwege de partijen KDP en PUK en dat de autoriteiten hem geen afdoende bescherming zullen kunnen / willen geven.

(CGVS I blz. 19:

"(...)")

De vrees van verzoeker om in Irak opnieuw bedreigd te worden en -misschien zelfs nog érg(er)-gedood te worden- is dan ook wel degelijk gegrond.

Het CGVS heeft de moeilijkheden die verzoeker wel degelijk heeft gekend, fout ingeschat.

Verzoeker herhaalt hierbij dat hij in mei 2018 genoodzaakt was om het land te verlaten om reden dat hij in de voorafgaande maanden een aantal artikelen had gepubliceerd die kritisch waren tegenover de KDP en de PUK.

Vanaf 2017 was verzoeker intensiever over politieke onderwerpen beginnen te schrijven omdat hij de schrijnende situatie van de Koerdische bevolking niet meer kon aanzien en hij begaan was met het welzijn van zijn medeburgers in Kirkuk.

De komst van El Hashed el Shaabi leidde voor verzoeker tot onveiligheid en mensenrechtenschendingen in Kirkuk.

(CGVS I blz. 16:

"(...)")

Verzoeker wilde deze wantoestanden aan de kaak stellen.

Verzoeker bekritiseerde de Koerdische partijen ervan niets te hebben ondernomen om de slechte levensomstandigheden van de bevolking te helpen oplossen ; meer zelfs, verzoeker beschuldigde de Koerdische partijen van machtsmisbruik en corruptie.

Verzoeker wilt benadrukken dat zijn verklaringen wel degelijk eerlijk waren.

Verzoeker verkeerde alleszins in de oprechte overtuiging dat een vertrek uit Irak de enige optie was voor zijn eigen veiligheid.

In ieder geval heeft het CGVS ten onrechte onvoldoende de problemen erkend die verzoeker ondervindt in Irak.

Uit verzoekers onderhoud dd. 21 juni 2021 en dd. 2 mei 2023 is voldoende gebleken dat hij zijn asielrelaas afdoende heeft toegelicht en voldoende elementen heeft aangehaald die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

Twijfels over bepaalde aspecten van verzoekers relaas ontslaan het CGVS niet van haar opdracht en onderzoekspllicht om verzoekers vrees voor vervolging grondig te toetsen.

Verzoeker blijft ervan overtuigd dat hij bij een terugkeer naar Irak het voorwerp zal uitmaken van een persoonsgerichte vervolging.

Volgens verzoeker schendt het CGVS de zorgvuldigheidsverplichting door geen grondig onderzoek te voeren naar de elementen die hij in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming heeft aangehaald.

Bij het voorbereiden van het dossier en het nemen van haar beslissing is het CGVS onzorgvuldig te werk gegaan.

In de gegeven omstandigheden zouden de verklaringen van verzoeker moeten volstaan om hem minstens het voordeel van de twijfel te verlenen.

Het CGVS heeft een manifeste beoordelingsfout begaan.

Uit hoofde van het principe van een goede rechtsbedeling alsook het zorgvuldigheidsbeginsel (algemeen rechtsbeginsel) had het CGVS een vollediger en grondiger onderzoek dienen te wijden aan alle gegevens van het dossier en meer rekening dienen te houden met de opmerkingen en argumenten van verzoeker."

Verzoeker meent verder dat zijn vluchtrelaas aan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet beantwoordt en vreest dat hij bij een eventuele terugkeer naar zijn land van herkomst hoe dan ook het slachtoffer zal worden van foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in de zin van die bepaling.

4.1.2. Als bijlage aan het verzoekschrift worden geen nieuwe stavingstukken gevoegd.

4.2. Nieuwe elementen

4.2.1. Op 3 oktober 2024 legt de verwerende partij overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet bij de Raad een aanvullende nota neer waarin zij een analyse maakt van de veiligheidssituatie in Irak en de provincie Kirkuk met inachtneming van informatie waarnaar verwezen wordt in de bestreden beslissing, alsook van het rapport "*International Protection Considerations with Regards to*

People Fleeing Iraq van UNHCR van januari 2024 en het *“Country of Origin Report Iraq: Security Situation”* van EUAA van mei 2024, als bijkomende informatiebronnen.

4.2.2. Op 3 oktober 2024 legt verzoeker overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet bij de Raad een aanvullende nota neer waarbij hij, blijkens de inventaris, volgende nieuwe stavingstukken voegt :

- schriftelijke verklaring van verzoeker van 1 oktober 2024 (stuk 1A);
- foto's van verzoekers vader en diens literair werk (stukken 1-29);
- foto's uit sociale media van de periode dat verzoeker werkzaam was binnen Snur Media (stukken 30-39);
- beëdigde vertalingen naar het Nederlands van artikels die verzoeker geschreven heeft in Irak (stukken 40-58);
- stukken betreffende verzoekers werk als journalist tijdens zijn verblijf in Griekenland (stukken 59-113);
- foto's van kinderen van verzoekers vriendin N. (stukken 114-115);
- schriftelijke verklaring van 1 oktober 2024 van verzoekers vriendin N. (stuk 116);
- foto's van verzoekers vrijwilligerswerk en van zijn werk binnen de kunst- en culturele wereld (stukken 117-126);
- algemene informatie in verband met beperkte persvrijheid in Irak (stukken 127-128);
- foto's van de website van H. News waarop het aantal views kan gezien worden (stukken 129-130).

4.3. Beoordeling

4.3.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen beslissingen van de adjunct-commissaris beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-06, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133).

Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop.

4.3.2. De motieven van de bestreden beslissing

De uitdrukkelijke motiveringsplicht, vervat in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet heeft tot doel de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een *“afdoende”* wijze. Het begrip *“afdoende”* impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De bestreden beslissing moet duidelijk het determinerend motief aangeven op grond waarvan de beslissing is genomen. *In casu* wordt in de motieven van de bestreden beslissing verwezen naar de toepasselijke rechtsregels, namelijk de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Tevens bevat de beslissing een motivering in feite, met name dat verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus worden geweigerd omdat (A) verzoeker niet aannemelijk maakt dat er in zijn hoofde een individuele vrees voor vervolging door de politieke partijen KDP en PUK bestaat omwille van de artikels die hij schreef en de video die hij op Facebook plaatste, nu (i) hij niet aannemelijk kan maken dat hij omwille van de politiek getinte artikels die hij publiceerde bedreigd werd en door de Koerdische overheid als opposant zal beschouwd worden, (ii) de andere artikels die op zijn facebookpagina gepubliceerd werden weinig tot niets met politiek te maken hebben, (iii) blijkt dat zijn activiteiten en publicaties eerder beperkt en weinig spraakmakend zijn en hij zelf stelt dat wat hij schreef algemeen geweten is bij de bevolking, (iv) uit posts op zijn website en op Facebook blijkt dat hij zich niet avers opstelt ten aanzien van politici en het politieke landschap, in tegenstelling tot wat hij laat doorschemeren doorheen zijn verklaringen, (v) uit zijn verklaringen blijkt dat men niet naar hem op zoek ging toen hij op 7 juni 2020 op Facebook zijn terugkeer naar Irak aankondigde, in tegenstelling tot wat kan worden verwacht indien hij werkelijk in het vizier van de Koerdische overheid zou lopen, (vi) zijn verklaring dat hij op sociale media foto's van locaties post waar hij niet daadwerkelijk aanwezig is zodat de politieke partijen niet weten waar hij is, niet kan overtuigen, (vii) het opmerkelijk is dat hij enkel een telefonisch dreigbericht zou hebben gekregen omwille van het artikel dat hij op 5 mei 2018 zou gepubliceerd hebben, nu aangenomen kan worden dat dit voor enige commotie zou gezorgd hebben indien het werkelijk dermate aanstootgevend was, (viii) het merkwaardig is dat men niet liet weten vanuit welke hoek er aanstoot werd genomen aan zijn schrijfsels, dat de bellers niet eens de moeite deden om hun

gsm-nummer te verbergen, en dat verzoeker, die claimt vervolgd te worden door de autoriteiten, naar de autoriteiten stapte om de zaak te laten onderzoeken, nu een link tussen de politie en de politiek in een Iraakse context algemeen bekend is, (ix) hij bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) geen enkel gewag heeft gemaakt van het feit dat hij bedreigd werd, (x) hij op zijn website of facebookpagina nooit enige melding heeft gemaakt van de dreigementen die hij ondergaan zou hebben, (xi) hij zijn bewering dat hij na zijn vertrek nog bedreigd werd niet kan staven en evenmin kan verklaren waarom hij niet via zijn persoonlijke facebookpagina werd gecontacteerd of bedreigd, (xii) hij zijn beweringen dat zijn facebookpagina omwille van de content gerapporteerd werd, allerminst hard kan maken, (xiii) hij geen duidelijk antwoord kon voorzien op de vraag wat voor problemen zijn familie gekend heeft omwille van zijn activiteiten en (xiv) ook zijn ex-collega's en huidige collega's nooit problemen ondervonden hebben omwille van hem, omdat (B) de door verzoeker neergelegde documenten deze appreciatie niet kunnen wijzigen en omdat (C) in de provincie Kirkuk actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Al deze vaststellingen en overwegingen worden in de bestreden beslissing omstandig toegelicht.

Aldus kunnen de motieven die de bestreden beslissing onderbouwen op eenvoudige wijze in die beslissing worden gelezen zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en hierdoor tevens heeft kunnen nagaan of het zin heeft hiertegen de beroepsmogelijkheden aan te wenden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en in artikel 62 van de Vreemdelingenwet, voldaan. Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit de uiteenzetting van het middel dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt (cf. RvS 21 maart 2007, nr. 169.217).

Een schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van artikel 62 van de Vreemdelingenwet wordt niet aangetoond.

4.3.3. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

Verzoeker vreest bij een terugkeer naar zijn land van herkomst, Irak, gedood te worden door de Koerdische Democratische Partij (hierna: KDP) en de Patriottische Unie van Koerdistan (hierna: PUK). In 2015 zou verzoeker als vrijwilliger beginnen werken zijn bij S. Media, waar hij artikels schreef over kunst en literatuur. Begin 2017 zou hij samen met twee collega's besloten hebben de website H. News op te richten, waarop hij een aantal artikels publiceerde over de situatie in Kirkuk en waarin hij de PUK en de KDP bekritiseerde. Op 7 of 8 mei 2019 zou verzoeker naar aanleiding van een artikel telefonisch met de dood bedreigd zijn. Hij zou hiervan aangifte gedaan hebben bij de politie. Aangezien de dreigementen zouden zijn blijven doorgaan, zou hij besloten hebben het land te verlaten. Sinds zijn vertrek uit Irak zou verzoeker via sociale media bedreigd zijn. Verzoeker zou via Turkije naar Griekenland gereisd zijn, waar hij als cameraman zou hebben gewerkt bij P. News, een nieuwsbureau dat een reportage maakte over Koerdische vluchtelingen. Op 27 juli 2020 zou verzoeker van Griekenland naar Turkije verwijderd zijn, waar hij in de gevangenis beland zou zijn. Enige tijd na zijn vrijlating zou verzoeker via Italië naar België zijn gekomen.

Na grondige analyse van het rechtsplegingsdossier en verzoekers opmerkingen ter terechtzitting, is de Raad in navolging van de adjunct-commissaris van oordeel dat verzoeker geen persoonlijke, actuele en gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin aannemelijk maakt ten aanzien van de autoriteiten van zijn land en regio van herkomst.

De Raad betwist vooreerst niet dat verzoeker in zijn land van herkomst met twee vrienden een website heeft opgericht en dat hij daarop, alsook via sociale mediakanalen, een aantal artikels gepubliceerd heeft waarin hij zich kritisch uitlaat over de situatie in Kirkuk en met een beschuldigende vinger wijst naar de Iraaks-Koerdische autoriteiten en de families en politieke partijen die aan de macht zijn in de Koerdische Autonome Regio (KAR).

Te dezen wijst de Raad erop dat uit de beschikbare landeninformatie, meer bepaald de "*Country Guidance Note: Iraq*" van EUAA van juni 2022, waaraan gerefereerd wordt in de bestreden beslissing, blijkt dat Irak wordt beschouwd als één van de gevaarlijkste landen ter wereld voor journalisten, voornamelijk zij die zich wagen aan kritische verslaggeving over controversiële politieke of andere gevoelige onderwerpen, zoals corruptie, machtsmisbruik, het zwakke overheidsvermogen en betogingen, of die men beschouwt als critici van overheidsfunctionarissen. In voormelde "*Country Guidance Note: Iraq*" wordt evenwel uitdrukkelijk gesteld dat niet alle individuen met dit profiel het risico lopen dat nodig is om van een gegronde

vrees voor vervolging te kunnen spreken. Bij de individuele beoordeling van de mate van waarschijnlijkheid waarmee de betrokken verzoeker dreigt te worden vervolgd dient rekening te worden gehouden met verschillende factoren die dit risico kunnen beïnvloeden, zoals de aard van de activiteiten (het onderwerp waarover verslag wordt uitgebracht), de politieke en/of sektarische achtergrond van het individu, zijn of haar gender, zijn of haar zichtbaarheid, of hij of zij al dan niet gekend is bij de autoriteiten, etc. (EUAA, "Country Guidance Note: Iraq", juni 2022, p. 96-98). Uit de "International Protection Considerations with Regards to People Fleeing Iraq" van UNHCR van januari 2024, waaraan gerefereerd wordt in de aanvullende nota van de verwerende partij, blijkt dat onafhankelijke journalisten in Irak bijzonder kwetsbaar zijn voor bedreigingen en aanvallen en dat dergelijke aanvallen zelden onderzocht worden en vaak ongestraft blijven. UNHCR oordeelt dat *"depending on the particular circumstances of the case, journalists and other media professionals who engage in critical reporting on political or other sensitive issues are likely to be in need of international refugee protection on the basis of a well-founded fear of persecution at the hands of State or non-State actors for reasons of their political opinion or imputed political opinion, their religion and/or other relevant Convention grounds, combined with a general inability of the State to provide protection from such persecution where the actors of persecution are non-State actors."* (UNHCR, "International Protection Considerations with Regards to People Fleeing Iraq", januari 2024, p. 143, 148).

Verzoeker kan dan ook niet volstaan met een verwijzing naar zijn profiel als journalist, doch dient de vrees die hij in dit verband stelt te koesteren *in concreto* aannemelijk te maken, waartoe hij, gelet op wat volgt, in gebreke blijft.

De Raad kan de adjunct-commissaris bijtreden waar hij aangaande verzoekers online-activiteiten op goede gronden de volgende vaststellingen doet in de bestreden beslissing:

"Uit uw verklaringen blijkt dat u uw journalistieke carrière aanvatte in 2015 met artikels die thema's als literatuur en kunst behandelden. In 2017 besloot u het samen met twee vrienden, A(...) W(...) en de H(...) O(...), over een andere boeg te gooien en richtten jullie een website op, H(...) genaamd. U legde in het totaal vier artikels neer die u als politiek getint bestempelt. Twee van deze artikels verschenen voor uw vertrek uit Irak op respectievelijk 24 oktober 2017 en 5 mei 2018 en twee artikels verschenen na uw vertrek, meer bepaald op 19 december 2018 en 7 juli 2020. U legde tevens een filmpje neer, gepubliceerd in oktober 2021, waarin u opriep om niet te gaan stemmen. U heeft vervolgens eind 2021 op vraag van uw familie uw activiteiten stopgezet (CGVS II p.7, p.8).

Het eerste politiek getinte artikel van uw hand verscheen op de website H(...) op 24 oktober 2017 en is getiteld De Koerdische stad waaruit Saddam Hoessein de Koerden heeft verdreven. Vandaag zijn de Koerden de oorzaak van de verdrijving van de Koerden (document). In dit artikel klaagt u in algemene bewoordingen twee families aan. U geeft aan dat er een wanbeleid gevoerd wordt over de stad en dat de burgers hiervan het slachtoffer zijn. Ook al weet iedereen die enigszins met de situatie in Kirkuk vertrouwd is over welke families het gaat, noemt u ze niet bij naam. Er klinkt boosheid en frustratie uit uw artikel, die mogelijks verband houdt met het feit dat u een week eerder samen met uw familie Qaranjir moest verlaten omdat iedereen bang was toen hashed el shaabi naar het dorp kwam. Jullie vreesden dat het huis geplunderd en in brand zou gestoken worden. Na een week werd er via de media gecommuniceerd dat er niets ging gebeuren en keerden jullie terug naar Qaranjir (CGVS I p.8). U verklaarde dat u omwille van dit artikel geen problemen gekend heeft (CGVS II p.12).

Uw tweede artikel verscheen zowel op facebook als op uw website op 5 mei 2018 en was getiteld Kirkuk tussen de plunderingen van gisteren en de uitverkoop van vandaag (CGVS II p.12). Het is omwille van dit artikel dat u bedreigd werd, zo lichtte u toe. (...) Inhoudelijk is de teneur van het artikel gelijkaardig aan uw eerste artikel. U vindt dat de machthebbers Kirkuk verraden hebben en van de rijkdommen van de stad profiteren. U richt zich deze keer voornamelijk tegen de PUK. Naast de vele metaforen en beeldtaal verwerkt u ook een gedicht in uw artikel. Daar u veeleer in prozaïsche stijl uw frustratie en ongenoegen uit en u geen feitelijke elementen verwerkt in uw artikels kan er niet begrepen worden waarom u omwille van dit artikel samen met uw voorgaande artikel als politiek opposant zou gezien worden. Uw artikels lokten evenmin veel reacties uit. U verwoordt uw frustratie en onvrede, maar u onthult geen nieuwe zaken of zaken waarvan vermoed kan worden dat de politieke partijen er aanstoot aan zouden nemen.

Het derde artikel van uw hand dateert van 19 december 2018 en is getiteld Kirkuk tussen Kaks hart en Mams Jeruzalem (zie document). U was in Griekenland toen het artikel gepubliceerd werd (CGVS II p.14). U stuurde dit artikel eveneens in naar Dengekan, een onafhankelijke Koerdische online krant, waar het op 20 december 2018 verscheen. Ook dit keer is de inhoud van het artikel gelijkaardig aan dat van uw twee vorige artikels met als enige verschil dat u dit keer wel de familie Barzani en Talabani bij naam noemt. U liet optekenen dat er niet veel reactie kwam op dit artikel. U was immers in het buitenland (CGVS II p.14). Er kan aangenomen worden dat het uw belagers in eerste instantie gaat over de boodschap die u brengt, onafhankelijk van waar u zich bevindt. Het medium dat u gebruikte, het internet, houdt immers evenmin rekening met landsgrenzen (CGVS II p.14). Nu kan er opgemerkt worden dat moest het artikel van 5 mei 2018 voor dusdanig veel commotie gezorgd hebben het derde artikel van december 2018 ook wel de nodige reacties teweeg zou gebracht hebben, hetgeen niet het geval bleek te zijn. Het lag immers volledig in lijn met het befaamde artikel waardoor u bedreigd zou zijn geweest en het werd slechts zes maanden later gepubliceerd. Daar u toch

aangemaand werd om te stoppen met uw mening te ventileren, is deze gang van zaken hoogst merkwaardig en kan u niet aannemelijk maken dat u omwille van de artikels die u publiceerde bedreigd werd.

U legde dan nog een laatste artikel neer dat u op 7 juli 2020 publiceerde en dat Wie is de redder van het Koerdische volk in deze situatie? getiteld werd. Ook dit artikel is doorspekt met metaforen en beeldspraak en bevat wederom geen feitelijke gegevens. Er kan dan ook niet besloten worden dat u louter op basis van deze artikels door de Koerdische overheid als opposant zal gebrandmerkt worden.

De vele andere artikels die op de facebookpagina's gepubliceerd werden hebben weinig tot niets met politiek te maken (zie infomap)."

Verzoeker voert in zijn verzoekschrift aan dat het niet is omdat hij bepaalde mensen niet bij naam noemt, dat men niet zou kunnen weten over wie het gaat. De Raad erkent in navolging van de adjunct-commissaris dat iedereen die enigszins met de situatie in Kirkuk vertrouwd is weet over welke families dit gaat, doch dit niet wegneemt dat verzoeker in zijn publicaties vrij algemeen blijft en geen nieuwe of tot nu onbekende feitelijke elementen verwerkt waardoor hij als politiek opposant zou kunnen worden gezien. Bovendien stelt verzoeker zelf tijdens zijn eerste persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS) dat wat hij schreef algemeen geweten is bij de bevolking (administratief dossier (hierna: AD), stuk 7, 'Deel voor vernietiging', stuk 4, 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud van 21 juni 2021, p. 24). Zo hij gevolgd kan worden waar hij aanvoert dat hij in deze artikels het wanbeleid van de politieke partijen hekelt, hieruit zijn politieke mening blijkt en hij zijn onvrede verwoordt, neemt dit evenmin weg dat de artikels geen nieuwe feitelijke gegevens bevatten of zaken onthullen welke door de politieke partijen als aanstootgevend beschouwd zouden kunnen worden. Verder herhaalt verzoeker zijn verklaringen dat hij via zijn sociale media aanvankelijk reacties ontving waarin hij ervan beschuldigd werd een verrader te zijn en in 2018 daadwerkelijk doodsb bedreigingen kreeg. De Raad dient echter vast te stellen dat verzoeker er niet in slaagt deze reacties en bedreigingen te bewijzen of hard te maken en verwijst naar hetgeen *infra* wordt uiteengezet aangaande de problemen die verzoeker stelt te hebben gekend naar aanleiding van zijn kritische uitspraken. Waar verzoeker verder nog op louter algemene wijze poneert dat de adjunct-commissaris geen of minstens te weinig rekening heeft gehouden met "*de concrete omstandigheden en feitelijkheid ter plaatse, noch met het profiel van verzoeker*", zonder dit verder toe te lichten of te concretiseren, kan hij evenmin de bovenstaande vaststellingen van de adjunct-commissaris, die pertinent zijn en steun vinden in het administratief dossier, in een ander daglicht plaatsen.

Voorgaande vaststellingen, die door verzoeker niet op dienstige wijze worden betwist, in acht genomen, kan de adjunct-commissaris worden bijgetreden waar hij in de bestreden beslissing besluit als volgt:

"Uit bovenstaande blijkt dat uw activiteiten en publicaties eerder als beperkt en weinig spraakmakend kunnen bestempeld worden. U stelt zichzelf echter op dezelfde lijn met journalisten en activisten zoals G(...) K(...), S(...), W(...) en S(...) S(...) (zie vragenlijst CGVS, CGVS I p 19). Ook tijdens de interviews verwees u naar het lot van andere journalisten. Er moet evenwel worden vastgesteld dat de gelijkenis tussen u en deze andere personen geenszins opgaat. Zo kan er aangestipt worden dat S(...) M(...) H(...) in 2008 neergeschoten werd omdat hij beweerde de namen achterhaald te hebben van politiebrigadiers, luitenanten en kolonels die betrokken waren bij het toedekken van een prostitutienetwerk. K(...) G(...) werd in 2013 neergeschoten. Hij was de editor van 'Rayal' en een correspondent voor Awene krant. Hij deed aan onderzoeksjournalistiek en had in Duitsland een klacht ingediend tegen een vooraanstaand lid bij de PUK. S(...) O(...) werd op zijn beurt in 2010 vermoord. Hoewel hij nog maar 23 jaar was, had hij al veel artikels geschreven waaronder een artikel in de Kurdistan Post. U verwees tevens naar S(...) S(...), die in oktober 2020 werd opgesloten. Nu is het zo dat S(...) chief editor van Ashur magazine, mensenrechtenactivist en actief lid van de mensenrechtenorganisatie 17 Shubat was. Als journalist focuste hij op corruptie en monitort hij de rechten van gevangenen in de gevangenissen onder controle van de Asayish (zie infomap). Het hoeft geen betoog dat het werk en de reikwijdte van de publicaties van deze mensen van een ander kaliber is dan uw beperkte output die op uw zelfgemaakte website en sociale media pagina verscheen. U stelt overigens zelf dat wat u schreef algemeen geweten is bij de bevolking (CGVS I p.24)."

Voorts betoogt verzoeker in zijn verzoekschrift dat de adjunct-commissaris zich veelvuldig ten onrechte op veronderstellingen baseert en uitgaat van hypothetische scenario's. Verzoeker verwijst hierbij onder meer naar volgend motief van de bestreden beslissing:

"Bovendien blijkt op basis van de analyse van uw andere posts op het internet een beeld naar voren te komen dat de wenkbrauwen doet fronsen. Op 15 april 2018, dus nadat u een eerste artikel waarin u uw onvrede met de politiek kenbaar maakte, publiceerde u een post waarop te lezen staat dat 'de Hataw-website zonder discriminatie adverteert voor alle politieke entiteiten en kandidaten' (zie infomap). Dit nuanceert uw politiek kritische stem in ernstige mate. U stelt zich op die manier immers ten dienste van politieke entiteiten, bent bereid om er voor te adverteren op uw website en in ruil hiervoor geld te ontvangen, hetgeen toch merkwaardig is en het beeld oproept dat u eerder commerciële overwegingen had (CGVS II p.10). (...)"

In zoverre verzoeker van mening is dat de toelichting die hij tijdens zijn tweede persoonlijk onderhoud gegeven heeft bij voormelde post van 15 april 2018 “*wel degelijk realistisch en aannemelijk*” was, dient te worden vastgesteld dat hij zijn verklaringen dienaangaande ter terechtzitting bijstelt bij monde van zijn advocaat. Immers, waar verzoeker tijdens zijn tweede persoonlijk onderhoud toelichtte dat “*hij niet racistisch zou zijn*” en op sociale media de ideeën niet overeenkomen met wat je denkt of doet (AD, stuk 4, ‘Bijkomende informatie’, notities van het persoonlijk onderhoud van 2 mei 2023, p. 10), merkt zijn advocaat ter terechtzitting op dat commerciële overwegingen verklaren waarom hij bereid was om op zijn website te adverteren voor alle politieke partijen zonder onderscheid. Aldus bevestigt verzoeker het vermoeden van de adjunct-commissaris en laat hij verder na toe te lichten hoe dit te rijmen valt met zijn online activisme gericht tegen de politici en politieke partijen die de lakens uitdelen in de KAR. Dat verzoeker nooit geld ontvangen heeft van politieke partijen, zoals zijn advocaat ter terechtzitting beweert, doet aan voorgaande vaststellingen geen afbreuk.

Voorts hekelt verzoeker dat de adjunct-commissaris zijn vervolgingsvrees ten onrechte tracht af te wegen tegenover het aantal *likes* en het aantal reacties op de door hem geplaatste berichten op Facebook en meent hij dat de adjunct-commissaris eraan voorbij gaat dat hij een virtuele aanhang heeft van 25 000 volgers. De Raad merkt op dat het aantal *likes* en reacties op een bericht bepalend kan zijn voor de zichtbaarheid van verzoeker en de mate dat hij in het vizier van de overheid loopt en dat het in die zin niet onredelijk is van de adjunct-commissaris om verzoekers vrees voor vervolging ook in dit licht te evalueren. Voorts hekelt verzoeker nog dat de adjunct-commissaris over het hoofd ziet dat niet iedereen een reactie durft te plaatsen. Zo inderdaad kan worden aangenomen dat niet iedereen een reactie durft te plaatsen, neemt dit niet weg dat, door het beperkt aantal reacties en *likes*, de pagina relatief onbekend blijkt te zijn en verzoeker bijgevolg minder in het gezichtsveld van de overheid zal lopen. Waar verzoeker beweert dat zijn pagina gerapporteerd werd door onbekende facebookgebruikers die hem vijandig gezind waren, waardoor de pagina minder actief was, kan de Raad volstaan met een verwijzing naar de *infra* gedane vaststellingen in dit verband die steun vinden in het administratief dossier en door verzoeker niet worden weerlegd.

De Raad treedt de adjunct-commissaris verder bij waar hij aangaande de bedreigingen die verzoeker zou gekregen hebben in de bestreden beslissing als volgt motiveert:

“U heeft volgens uw verklaringen voor 7 mei 2018 nooit dreigementen gekregen op uw publicaties. U kreeg wel, zo beweert u, commentaren zoals ‘ verrader’, ‘onze leiders zijn wel goed’ etc. (CGVS I p.21). Hoewel de mensen toch konden reageren op het artikel werd dit niet gedaan. U heeft enkel een telefonisch bericht gekregen op 7 of 8 mei, zo haalt u aan. Dit is opmerkelijk: als de artikels werkelijk dermate aanstootgevend waren, kan er aangenomen worden dat dit voor enige commotie zou gezorgd hebben.

Uit uw verklaringen blijkt dat u op 7 of 8 mei 2018 telefonisch bedreigd zou zijn geweest, omwille van het artikel dat u op 5 mei 2018 zou gepubliceerd hebben (CGVS I p.17). U heeft geen idee van wie u deze dreigementen zou gekregen hebben. U vermoedt dat het aanhangers waren van de PUK of de KDP. U kon er geen uitsluitsel over geven (CGVS I p.17). Ze stelden in hun dreigement dat u moest ophouden met dergelijke artikels te publiceren. Moest u met uw artikels bepaalde partijen schoffen, lijkt het evenwel evident dat deze u lieten weten vanuit welke hoek er aanstoot aan uw schrijfsels genomen werd (CGVS I p.18). Het is eveneens merkwaardig dat de bellers niet eens de moeite deden om hun gsm-nummer te verbergen. Moest het nummer daadwerkelijk aan iemand werkzaam bij de overheid te koppelen zijn, kan er aangenomen worden dat deze er alles aan zou doen om ervoor te zorgen dat dit niet ontdekt wordt. U stapte vervolgens naar de politie van Qaranjir om klacht neer te leggen. Men nam uw verklaringen af en men liet u weten dat ze het gingen onderzoeken (CGVS I p.13). Het is evenwel merkwaardig dat u, die claimt vervolgd te worden door de autoriteiten, naar de autoriteiten stapt om de zaak te laten onderzoeken. Een link tussen de politie en de politiek is in een Iraakse context immers algemeen bekend. De dreigementen gingen volgens uw verklaringen door en u verliet op 12 mei 2018 het land (CGVS I p.13).”

Zo verzoeker gevolgd kan worden waar hij stelt dat uit zijn verklaringen en de inhoud van de artikels er “*meer dan voldoende elementen aanwezig (waren) om te begrijpen uit welke hoek de daders van de dreigementen komen*”, doet dit geen afbreuk aan de verwachting dat de personen die de dreigementen geuit hebben verzoeker duidelijk zouden maken voor wie hij moet oppassen. Waar verzoeker stelt dat hij naar de politie ging omdat hij overmand werd door angst, maar hij discreet bleef en de personen die de bedreigingen uitten niet bij naam noemde, merkt de Raad op dat verzoeker geen idee heeft wie deze bedreigingen geuit had en hun namen dus ook niet kón vermelden (AD, stuk 7, ‘Deel voor vernietiging’, notities van het persoonlijk onderhoud van 21 juni 2021, p. 17). Verder herhaalt verzoeker slechts dat hij enkel het telefoonnummer via hetwelk hij doodsb bedreigingen had gekregen aan de politie gaf met de vraag onderzoek te voeren naar de herkomst van dit nummer, zonder te verklaren waarom de bellers niet eens de moeite zouden doen om hun telefoonnummer verborgen te houden indien zij daadwerkelijk kunnen worden gelinkt aan de overheid. Verzoekers summiere betoog is aldus niet afdoend om bovenstaande motieven van de bestreden beslissing, die pertinent zijn en steun vinden in het administratief dossier, te weerleggen of te ontkrachten.

Vervolgens motiveert de adjunct-commissaris met reden dat de geloofwaardigheid van de door verzoeker aangehaalde vervolgingsfeiten verder ondermijnd wordt door de vaststelling dat hij tijdens zijn interview bij de DVZ op geen enkel moment gewag heeft gemaakt van het feit dat hij bedreigd werd. De Raad benadrukt dat van een kandidaat-vluchteling redelijkerwijze mag worden verwacht dat hij of zij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn of haar aanvraag tot hulp en bescherming, van bij het begin in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten. Een kandidaat-vluchteling heeft de verplichting om zijn of haar volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn of haar asielaanvraag en het is aan hem of haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de Belgische asielinstanties, en dit reeds vanaf zijn eerste gehoor bij de DVZ. *In casu* stelt de adjunct-commissaris terecht vast dat verzoeker bij de DVZ nagelaten heeft te vermelden dat hij effectief bedreigd werd. Verzoeker heeft op het CGVS nochtans bevestigd dat hij bij de DVZ alle belangrijke gebeurtenissen kon aanhalen en verder blijkt niet dat verzoeker bij de DVZ de tijd of gelegenheid niet zou hebben gekregen om een volledig overzicht te geven van de feiten waarop hij zijn verzoek om internationale bescherming baseert (AD, stuk 7, 'Deel voor vernietiging', stuk 4, 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud van 21 juni 2021, p. 2). Bovendien blijkt uit het verslag van verzoekers gehoor bij de DVZ dat hem dit werd voorgelezen in het Sorani, dat hij hierna nog een toevoeging aan zijn verklaringen liet optekenen en dat hij dit verslag vervolgens ter goedkeuring ondertekend heeft (AD, stuk 7, 'Deel voor vernietiging', stuk 7, vragenlijst CGVS). Verzoeker kan ter verklaring van de vastgestelde omissie in zijn verklaringen met betrekking tot voormeld kernelement van zijn relaas dan ook niet op dienstige wijze stellen dat hij het uiterst kort diende te houden en zich moest beperken tot de grote lijnen. Zijn betoog dat hij de aanwezige tolk en de ambtenaar van de DVZ tegemoet wilde komen door kort te verwijzen naar het lot van zijn collega-journalisten, met wie hij zijn eigen vervolgingsvrees vereenzelvigde, is evenmin dienstig, gelet op het feit dat verzoeker gevraagd werd zijn persoonlijke problemen weer te geven en tevens uitdrukkelijk werd gevraagd of hij naast de door hem aangehaalde problemen nog problemen heeft gehad met zijn autoriteiten en medeburgers, waarop verzoeker ontkennend antwoordde (*Ibid.*, vragen 3.5 en 3.7).

Verder kan de adjunct-commissaris gevolgd worden waar hij stelt dat het merkwaardig is dat verzoeker op zijn website of facebookpagina nooit enige melding heeft gemaakt van de dreigementen die hij zelf ondergaan zou hebben en zijn verklaringen waarom hij hiervan geen melding maakte niet aannemelijk zijn. De adjunct-commissaris overweegt dienaangaande in de bestreden beslissing op goede gronden als volgt:

"Bovendien is het toch merkwaardig dat u op uw website of facebookpagina nooit enige melding heeft gemaakt van de dreigementen die u zelf ondergaan zou hebben. U communiceert omstandig over uw uitzetting uit Griekenland, maar over uw problemen in Irak haalt u niets aan. Ook dit mag verbazen. De andere journalisten waarvan u posts en prints neerlegt, berichten nochtans wel over het onrecht en de intimidatie waar ze het slachtoffer van werden (CGVS I p.23). Het is merkwaardig dat dit op geen enkele manier aan bod komt in uw posts om zo een gemeenschap van online lezers te bereiken. U werd dan ook de vraag gesteld waarom u het gebrek aan persvrijheid niet aankaartte; u antwoordde hierop dat u bang was dat er dan ook met u zou afgerekend worden zoals er met uw collega-journalisten gebeurde. Een tweede reden bestond erin dat de twee partijen rivalen zijn van elkaar. U vermoedde dan ook dat de partij die u met de vinger zou wijzen u zou doden om dan te zeggen dat het de andere partij was (CGVS I p.23). Deze uitleg is allerminst afdoende. Dat u geen melding maakt van uw dreigement en de reden waarom u uw thuisland diende te verlaten, is hoe dan ook hoogst merkwaardig. In uw verzoekschrift liet u optekenen dat u op die manier een escalatie van het probleem wilde vermijden. U liet optekenen dat u vanuit Griekenland gerepatrieerd werd naar Turkije omdat u de Griekse autoriteiten openlijk bekritiseerde. U heeft op uw facebookpagina verslag gedaan van de gebeurtenis (zie infomap). Nergens uit uw verslag blijkt dat u kritiek uitte en dat deze kritiek de aanleiding was waarom u gedeporteerd werd. U wilde, naar eigen zeggen, verslag doen van het terugdrijven van Afghanen en Koerden naar Turkije en u werd zelf aanzien als één van hen (zie infomap). Bovendien heeft u vervolgens, na het incident, wél melding gemaakt van het incident en de kustwacht openlijk beschuldigd. Uw verklaringen waarom u geen melding maakte van de dreigementen ondergaan in Irak op uw facebookpagina, andere sociale media of uw internetpagina is bijgevolg niet aannemelijk."

Waar verzoeker herhaalt dat hij "aan den lijve ondervonden (had) dat bepaalde 'onvoorzichtige' acties een fatale afloop kunnen hebben", en verwijst naar het feit dat hij in juli 2020 door de Griekse autoriteiten gerepatrieerd werd naar Turkije, "precies omdat hij geen blad voor de mond had genomen en de Griekse autoriteiten publiek had bekritiseerd", gaat hij voorbij aan de hoger weergegeven terechte vaststelling dat nergens uit zijn verslag over zijn uitzetting uit Griekenland blijkt dat hij gedeporteerd werd omwille van kritiek die hij zou hebben geuit en dat hij naar eigen zeggen verslag wou doen over het terugdrijven van Afghanen en Koerden naar Turkije en zelf aanzien werd als één van hen (AD, stuk 6, 'Landeninformatie', stuk 5, facebookartikel deportatie). Dit nog daargelaten het feit dat zijn deportatie door de Griekse autoriteiten twee jaar na ontvangst van de vermeende bedreigingen plaatsvond en dus logischerwijze geen invloed kan hebben gehad op zijn gedrag in reactie op deze bedreigingen. Verzoekers verweer dat niet iedere journalist op dezelfde manier reageert op dergelijke feiten kan *in casu* niet worden aangenomen, daar blijkt dat verzoeker veelvuldig communiceert via zijn sociale media over de dingen die hij meemaakt, zoals de

deportatie naar Turkije, en de algemene politieke situatie in zijn land van herkomst, waardoor het niet aannemelijk is dat hij, als journalist, niets vermeldt over de intimidatie waarvan hij slachtoffer zou geweest zijn. Dat hij als zelfverklaarde kritische journalist meende dat er niet méér binnen zijn mogelijkheden lag dan de dreigementen die hij zou hebben ontvangen aan te kaarten bij de officiële instanties, die hij net stelt te vrezen, kan niet overtuigen. Waar verzoeker verwijst naar wat collega-journalisten meemaakten omwille van het feit dat zij bepaalde zaken publiek aankaartten, herhaalt de Raad in navolging van de adjunct-commissaris dat het werk en de reikwijdte van deze mensen van een ander kaliber is dan verzoekers werk, waardoor dit niet vergeleken kan worden. Door verder louter zijn eerdere verklaringen te herhalen, kan verzoeker evenmin bovenstaande analyse weerleggen of ontkrachten.

Aangaande de gebeurtenissen na verzoekers vertrek, motiveert de adjunct-commissaris in de bestreden beslissing op goede gronden als volgt:

“U werd gevraagd of u na uw vertrek nog bedreigd werd. U haalde aan dat u via facebook bedreigingen had ontvangen, maar u wist niet van wie de dreigementen kwamen. U verklaarde dat de profielfoto’s, namen en accounts allemaal vals waren (CGVS I p.21) en dat u denkt dat het aanhangers waren van bepaalde groeperingen en partijen. Gevraagd of u ook kon aantonen dat u bedreigd werd, gaf u aan dat dit niet gaat aangezien uw account ondertussen gehacked werd. U heeft evenmin screenshots van de online-dreigementen en kan uw beweringen aldus niet staven (CGVS I p.21). Bovendien wordt u vreemd genoeg niet via uw persoonlijke pagina die u op 17 september 2016 aanmaakte, bedreigd. Op uw persoonlijke pagina noemt u zichzelf nochtans oprichter van de website H(...) (zie infomap). Om te verklaren dat u niet via deze weg gecontacteerd of bedreigd werd, stelde u dat mensen zich dienden te registreren met een e-mailadres alvorens ze commentaar konden posten en op die manier gemakkelijk konden ontdekt worden (CGVS I p.22). Het is echter niet moeilijk om valse e-mailadressen aan te maken. Voorts kan u vrij eenvoudig teruggevonden worden op sociale media; er kan dan ook aangenomen worden dat u niet enkel een sms zou ontvangen hebben, maar ook op andere manieren bedreigd zou zijn moest u daadwerkelijk gevisieerd worden.

Wat betreft het filmpje dat u gepost had in oktober 2021 verklaarde u dat het na 24 uur gerapporteerd werd op facebook. U werd niet persoonlijk benaderd, gecontacteerd of bedreigd omwille van deze video met de boodschap om niet te gaan stemmen die u de virtuele wereld instuurde (CGVS II p.7). U verklaarde echter wel dat uw video omwille van het feit dat hij gerapporteerd werd niet meer bekeken kon worden, niet meer geliked kon worden en niet meer becommentarieerd kon worden (CGVS II p.7, p.8). Dit is allerminst correct, uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat de video zonder problemen bekeken, geliked en becommentarieerd kan worden (zie infomap). Ook tijdens het eerste persoonlijk onderhoud haalde u reeds aan dat uw pagina minder actief was. Dit had volgens u te maken met het feit dat u gerapporteerd werd door andere facebookgebruikers die de informatie die u publiceerde als vals of onjuist rapporteerden (CGVS I p.3). U zou daarom door facebook gestraft worden en gevraagd worden om reclame te sponsoren zodanig dat uw pagina in meer feeds zou verschijnen. Aangezien facebook zijn inkomsten onder meer uit reclame haalt, kan er veeleer aangenomen worden dat u vanuit financiële motieven benaderd wordt en niet omdat uw pagina gerapporteerd werd (CGVS I p.3). Uw beweringen dat uw pagina omwille van de content gerapporteerd werd, kan u allerminst hard maken.

U verklaarde dat uw familie u gevraagd had uw activiteiten te staken. Gevraagd wat voor problemen ze dan precies gekend hadden, kon u niet in een duidelijk antwoord voorzien. U stelde enerzijds dat ze problemen hadden en anderzijds dat ze er geen hadden (CGVS II p.7). Ze hadden in elk geval geen melding gemaakt van concrete problemen en u heeft er niet naar gevraagd (CGVS II p.7). Dit is toch ook merkwaardig. Van u, die verklaart journalist te zijn, kan toch verwacht worden dat u op zijn minst uitzoekt wat er eventueel aan de hand is in uw thuisland met uw ouders (CGVS II p.7). U kan met andere woorden de dreigementen die uw familie na uw vertrek zou ervaren hebben geenszins concretiseren. U gevraagd of uw familie ooit een probleem ondervonden had omwille van u, stelde dat ze geen problemen zouden ondervinden wanneer u zweeg. In de periode tussen uw vertrek op 13 mei 2018 en 2 mei 2023 heeft uw familie niets meegemaakt omwille van uw online activiteiten. Nu kan er nogmaals benadrukt worden dat, wanneer men u in het oog hield en u op sociale media aankondigde terug te keren naar Koerdistan, er vanuit kan gegaan worden dat men uw familie wel een bezoekje zou brengen om u op te sporen. Er is echter niets gebeurd in die aard (CGVS II p.8). Uw familie ondervond nooit enig probleem gelieerd aan u of uw problemen (CGVS II p.8). Moest men u daadwerkelijk viseren, kan er aangenomen worden dat er navraag naar u gedaan zou worden bij uw familie.

Ook uw ex-collega’s en uw huidige collega’s die momenteel nog steeds werkzaam zijn voor H(...) hebben nooit problemen ondervonden omwille van u (CGVS I, p.12, II p.16). Uw collega’s van Shaan press, die een artikel van u publiceerden, ondervonden al evenmin problemen (CGVS II p.16).”

Verzoeker wijst er in zijn verzoekschrift terecht op dat hij duidelijke verklaringen heeft afgelegd met betrekking tot de reden waarom zijn ex-collega’s A.W. en H.O. geen problemen hebben ondervonden omwille van zijn online activiteiten. Deze uitleg verklaart evenwel niet waarom ook de mensen die momenteel nog steeds werkzaam zouden zijn voor H. klaarblijkelijk geen problemen ondervonden hebben. Voorts onderneemt verzoeker in zijn verzoekschrift geen poging om de overige hoger aangehaalde motieven van de

bestreden beslissing, die pertinent en draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier, te weerleggen of te ontkrachten. Zij blijven dan ook onverminderd overeind.

Voorts kan de adjunct-commissaris worden bijgetreden waar hij in de bestreden beslissing op goede gronden het volgende opmerkt:

“U postte bovendien nog wel meer op uw facebook dat niet overeenkomt met de realiteit, zo verklaarde u althans. Zo kondigde u op 7 juni 2020 aan naar Erbil te reizen vanuit Athene (zie infomap). Hiermee geconfronteerd ontkende u tijdens het persoonlijk onderhoud dat u naar Erbil terugkeerde. U wilde enkel de reacties van de partijen op uw aangekondigde terugkeer aftoetsen met uw post en zou nooit naar Erbil teruggekeerd zijn, zo verklaarde u (CGVS II p.9). Hoewel er toch 18 mensen gereageerd hebben op uw post verklaarde u ten aanzien van het CGVS geen enkele reactie gelezen te hebben. In de reacties wensen de mensen u nochtans een goede reis en zo meer, waarop u repliceerde en hen bedankte (CGVS II p.9), hetgeen toch impliceert dat u wel degelijk de reacties las en zelfs beantwoordde. U herinnerde zich de post niet meer, zo zegt u. Ook dit is hoogst merkwaardig, aangezien u tegelijkertijd zegt op deze manier de actualiteit van uw vrees te hebben willen nagaan. Meer nog, moest u daadwerkelijk zo in het vizier van de overheid lopen, kan er verwacht worden dat men naar u op zoek zou gaan wanneer u uw terugkeer naar Erbil aankondigde. Uit uw verklaringen blijkt dat er niets in die trant is voorgevallen. Verder post u foto’s genomen in het Verenigd Koninkrijk waar u naar eigen zeggen nooit zou geweest zijn en een filmpje opgenomen op een regenachtige dag in Brussel (zie infomap). U vond het achtergronddeuntje wel mooi, waardoor u besloot om het filmpje te kopiëren en op uw pagina te zetten (CGVS II p.9). Uw verklaring, namelijk dat u altijd foto’s van locaties post waar u niet daadwerkelijk aanwezig bent zodat de politieke partijen niet weten waar u bent, kan niet overtuigen. U vermeldt immers op uw facebookpagina dat u in België woont, vermeldt op facebook uw telefoonnummer, snapchat, instagram, e-mail, twitter en alle mogelijke andere manieren om u te contacteren. U werd overigens nooit via deze manieren benaderd, hetgeen toch ook kan verbazen moest er in uw hoofd daadwerkelijk een vrees voor vervolging bestaan.”

Verzoeker laat ook deze motieven ongemoeid in zijn verzoekschrift. Ter terechtzitting merkt verzoekers advocaat op dat verzoeker op een gegeven moment op Facebook postte dat hij zou terugkeren naar Erbil om zijn partner N. ertoe te bewegen zich bij hem in Griekenland te voegen, waar hij zich toen bevond. Verzoekers advocaat benadrukt dat verzoekers liefdesrelatie met een oudere vrouw als een schande wordt beschouwd in zijn cultuur en dat verzoeker er ten tijde van zijn persoonlijk onderhoud niet klaar voor was dit op te biechten. Echter stelt de Raad vast dat verzoeker hiervan evenmin melding heeft gemaakt in zijn verzoekschrift. Verzoeker geeft ter terechtzitting zelf aan dat hij zijn relatie met N. op haar vraag geheim heeft gehouden en nu pas bekend mocht maken, waarbij hij toelicht dat zij 29 jaar ouder is dan hem en dat dit heel moeilijk ligt. Dient in dit verband evenwel te worden herhaald dat op een kandidaat-vluchteling de plicht rust om zijn medewerking te verlenen aan de asielinstanties van het onthaalland die bevoegd zijn om kennis te nemen van en te oordelen over zijn beschermingsaanvraag. Van verzoeker mocht worden verwacht dat hij de asielinstanties in vertrouwen nam door waarheidsgetrouwe verklaringen af te leggen, temeer hij hier aan het begin van zowel zijn eerste als tweede persoonlijk onderhoud op het CGVS uitdrukkelijk op werd gewezen en hem tevens werd verzekerd dat alles wat hij zegt op vertrouwelijke wijze wordt behandeld (AD, stuk 7, ‘Deel voor vernietiging’, stuk 4, ‘Bijkomende informatie’, notities van het persoonlijk onderhoud van 21 juni 2021, p. 2; AD, stuk 4, ‘Bijkomende informatie’, notities van het persoonlijk onderhoud van 2 mei 2023, p. 2). Verzoeker verduidelijkt verder niet waarom, indien de relatie met zijn partner zo gevoelig ligt, zij hem alsnog de toestemming geeft om deze bekend te maken. De vaststelling dat verzoeker zijn verklaringen over de reden waarom hij op 7 juni 2020 op Facebook aankondigde naar Erbil te reizen vanuit Athene uiterst laattijdig wijzigt, zonder hiervoor een afdoende uitleg te bieden, is nefast voor zijn geloofwaardigheid. Verder betwist verzoeker niet dat uit zijn verklaringen niet blijkt dat zijn belagers naar hem op zoek gingen toen hij zijn terugkeer naar Erbil aankondigde, zoals nochtans kan worden verwacht indien hij daadwerkelijk in het vizier van de overheid loopt.

Tot slot wijst de Raad erop dat verzoeker doorheen zijn procedure tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd over zijn originele Iraakse paspoort. Bij de DVZ verklaarde verzoeker dat hij zijn paspoort in Irak had achtergelaten (AD, stuk 7, ‘Deel voor vernietiging’, stuk 7, verklaring DVZ, vraag 24), terwijl hij zowel tijdens zijn eerste als zijn tweede persoonlijk onderhoud op het CGVS voorhield dat zijn paspoort werd afgenomen door de Griekse politie bij zijn uitzetting naar Turkije (AD, stuk 7, ‘Deel voor vernietiging’, stuk 4, ‘Bijkomende informatie’, notities van het persoonlijk onderhoud van 21 juni 2021, p. 25; AD, stuk 4, ‘Bijkomende informatie’, notities van het persoonlijk onderhoud van 2 mei 2023, p. 10). Deze tegenstrijdigheid samen met de vaststelling dat verzoeker slechts een fotokopie van één pagina uit zijn paspoort, die louter zijn persoonsgegevens bevat, neerlegt (AD, stuk X, nr. 3), doet vermoeden dat verzoeker zijn paspoort bewust achterhoudt omdat daarin mogelijk informatie te vinden is die zijn verklaringen over (de wijze van) zijn vertrek uit zijn land van herkomst en zijn reisbewegingen sedertdien tegensprekt.

Aangaande de door verzoeker neergelegde documenten motiveert de adjunct-commissaris in de bestreden beslissing met reden als volgt:

“De door u neergelegde documenten wijzigen deze appreciatie niet. U legde een document van de onderzoeksrechtbank neer tijdens het eerste gehoor op het CGVS, u legde tijdens de beroepsprocedure hetzelfde document neer, dit keer afgestempeld op [24] mei 2022 door de politie van Qaranjir. In uw eerste gehoor werd u gevraagd naar de inhoud van het document. U haalde aan dat u door het betreffende telefoonnummer gebeld en bedreigd werd. U zou eveneens gezegd hebben dat u vermoedde dat u door de KDP of de PUK bedreigd werd (CGVS I p.18). Er is echter niets terug te vinden van deze aantijgingen in het document van de onderzoeksrechtbank. U vraagt enkel en alleen om onderzoek te doen naar de eigenaar van het gsm-nummer, niets meer (CGVS I p.18). Dient verder opgemerkt te worden dat dit slechts een kopie betreft. Het hoeft geen betoog dat dergelijke documenten eenvoudig vervalst kunnen worden. U werd geconfronteerd met deze bedenking. U stelde dat het een officieel document is en dat de ambassade kan bevestigen dat het legaal is (CGVS I p.18). U ging verder en gaf aan dat de namen van de rechters, ambtenaren en stempels allemaal rechtsgeldig waren (CGVS I p.18). Zoals blijkt uit de objectieve informatie die toegevoegd werd aan het administratief dossier kan er geconcludeerd worden dat Iraakse documenten op grote schaal vervalst worden. (...) Dat u nu hetzelfde document met een stempel erop neerlegt, wijzigt de waarde die er aan die documenten kan gehecht worden allerminst. Ook stempelmateriaal circuleert immers veelvuldig in de diaspora.

U legt voorts nog een aantal documenten neer die een idee geven van de moeilijke positie van journalisten in Irak, meer bepaald een print van tweets van de Duitse ambassade in Erbil in verband met de journalisten in Irak, een verklaring van de Europese Unie, printscreens van een artikel over Hawre Kurdi, een print van de facebookpagina van K(...) A(...) (de directeur van de journalistenvakbond) en een print van foto's van journalisten die gearresteerd werden. Deze documenten schetsen een algemeen beeld maar zijn niet van toepassing op uw persoonlijke situatie. De foto van een verklaring van de PUK aan een lid van de partij dat actief was op facebook wijzigt de appreciatie van uw asielmotieven niet. De foto's van de blauwe plekken die u opliep tijdens uw uitzetting naar Turkije, een foto van uw als cameraman bij Pishti News, artikels die u voor Pishti News maakte, een kopie van de badges voor Pishti News, foto's van het interview met de minister van immigratie in Griekenland, een foto met de eerste minister van Griekenland, foto's van de opvangcentra in Frankrijk en een foto van de sanitaire faciliteiten in het opvangcentrum in Italië zijn documenten die te maken hebben met uw reis en de moeilijkheden die u onderweg ondervond. Dit wijzigt de appreciatie van uw terugkeervrees naar Irak echter niet.

Uw identiteitskaart en nationaliteitsbewijs, het nationaliteitsbewijs van uw vader, de voedselrantsoenkaart en de documenten in verband met jullie verdrijving en de compensatie werpen een licht op uw identiteit, afkomst en familiegeschiedenis, maar wijzigen de appreciatie van uw asielmotieven niet.”

Verzoeker kan niet worden gevolgd waar hij in zijn verzoekschrift stelt dat de authenticiteit van de voorgelegde klacht ten onrechte in vraag wordt gesteld omwille van het feit dat het een kopie is en de adjunct-commissaris “onvoldoende onderzoek heeft verricht naar de door verzoeker voorgelegde documenten en zich ten onrechte verschuilt achter drogredenen”. De Raad merkt op dat er niet alleen moet worden vastgesteld dat verzoeker geen originele documenten neerlegt met betrekking tot zijn klacht, maar dat de adjunct-commissaris tevens terecht motiveert dat uit de objectieve informatie aanwezig in het administratief dossier blijkt dat in Irak allerhande documenten makkelijk kunnen worden vervalst of verkregen, waardoor de bewijswaarde van Iraakse documenten relatief is (AD, stuk 6 ‘Landeninformatie’, nr. 4: COI Focus “*Irak. Corruptie en documentenfraude*” van 20 mei 2021). Bovendien wordt er in de klacht louter gevraagd onderzoek te doen naar een gsm-nummer, maar er wordt niets vermeld over de KDP of PUK, waardoor er niet besloten kan worden dat dergelijk document afdoend is ter staving van verzoekers beweerde problemen. Verzoekers betoog dat de toelichting die hij bij dit document gegeven heeft aannemelijk en niet *a priori* ongeloofwaardig is, doet aan voorgaande vaststellingen geen afbreuk. De Raad merkt verder op dat verzoeker de bovenstaande motieven aangaande de andere door hem neergelegde documenten ongemoeid laat. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn deugdelijk en pertinent en worden door de Raad overgenomen en beschouwd als zijnde hier hernomen.

De stukken die verzoeker bij aanvullende nota op 3 oktober 2024 neerlegt, kunnen bovenstaande analyse evenmin wijzigen. Vooreerst dient te worden vastgesteld, zoals ook door verzoekers advocaat wordt erkend ter terechtzitting, dat het geen stukken betreft die door verzoeker niet reeds eerder konden worden neergelegd. Hieromtrent om verduidelijking gevraagd, geeft verzoekers advocaat slechts aan dat het “*oude stukken*” betreft die door verzoeker nu pas worden bijgebracht doch die niet determinerend zijn. In zijn uitgebreide schriftelijke verklaring, waarin verwezen wordt naar deze stukken, geeft verzoeker verdere toelichting en verduidelijking bij elementen die door hem werden aangehaald tijdens zijn persoonlijke onderhoud en voert hij bijkomende argumenten aan tegen de motieven van de bestreden beslissing (aanvullende nota verzoeker, stuk 1A). Middelen, ook indien deze de openbare orde raken, moeten evenwel, teneinde de rechten van de verdediging van de andere partij(en) te vrijwaren, in het verzoekschrift worden ontwikkeld, tenzij de grondslag ervan pas nadien aan het licht is kunnen komen, in welk geval die middelen ten laatste in het eerst mogelijke in de procedureregeling voorziene processtuk moeten worden opgeworpen. Te dezen toont verzoeker dan ook niet aan, en de Raad kan niet anders vaststellen, dat de grondslag van

voormelde elementen niet reeds bestond op het ogenblik dat het verzoekschrift werd ingediend. Het door verzoeker in de aanvullende nota ontwikkelde middel is in de aangegeven mate dan ook laattijdig.

De foto's en het literair werk van verzoekers vader hebben geen betrekking op verzoekers persoonlijke situatie. Evenmin haalde verzoeker eerder in de procedure een vrees aan die verband houdt met het werk van zijn vader (aanvullende nota verzoeker, stukken 1-29). De foto's van sociale media aangaande de periode dat verzoeker werkzaam was bij S. Media hebben geen betrekking op elementen van zijn relaas waaraan hij een vrees voor vervolging verbindt (*Ibid.*, stukken 30-39). De vertaling van vier door verzoeker geschreven artikelen die reeds eerder door hem werden neergelegd kan evenmin een ander licht werpen op bovenstaande analyse, temeer daar verzoeker in zijn schriftelijke verklaring aangeeft dat deze vertaling vrijwel identiek is aan de vertalingen die reeds aanwezig zijn in het administratief dossier (*Ibid.*, stukken 40-58). Wat betreft de artikels die verzoeker verder neerlegt aangaande de problemen die hij in Griekenland had en zijn deportatie naar Turkije (*Ibid.*, stukken 59-113), stelt de Raad vast dat deze gebeurtenissen *in casu* niet betwist worden doch geen verband houden met de vrees ten aanzien van zijn land van herkomst. De algemene informatie in verband met de beperkte persvrijheid in Irak die verzoeker in zijn aanvullende nota aanhaalt, heeft geen betrekking op zijn persoonlijke situatie (*Ibid.*, stukken 127-128). De foto's van de website van H. News waarop het aantal bezoeken kan gezien worden dat de website heeft gehad, hebben betrekking op de hele website van H. News, en niet op de artikels in kwestie die verzoeker in de problemen gebracht zouden hebben. Uit de stukken blijkt dat er op de website van H. News niet enkel politiek getinte artikels verschenen, maar ook artikels die betrekking hebben op totaal andere zaken (*Ibid.*, stukken 129-130). De foto's van de kinderen van N. en haar verklaring hebben betrekking op verzoekers persoonlijk leven, maar hebben geen betrekking op zijn vluchtrelaas. Er kan verder geen objectieve bewijswaarde worden gehecht aan het feit dat N. de uitleg die verzoeker en zijn advocaat ter zitting bieden voor zijn aankondiging op Facebook dat hij naar Erbil reist vanuit Griekenland bevestigt, noch aan haar bewering dat de beelden van Brussel en Londen op verzoekers pagina door haar gemaakt werden, gelet op het gesolliciteerde karakter van haar verklaring (*Ibid.*, stukken 114-116). De stukken aangaande verzoekers vrijwilligerswerk en zijn werk binnen de culturele en kunstwereld, hebben geen betrekking op verzoekers beweerde problemen en vrees (*Ibid.*, stukken 117-126).

Verzoeker toont ter terechtzitting nog enkele medicamenten die hij naar eigen zeggen neemt om zijn stress te onderdrukken. Verzoeker brengt evenwel geen enkel medisch attest bij dat de noodzaak aan een medicamenteuze behandeling kan staven, laat staan dat verzoeker zou aantonen dat zijn eventuele psychische of medische klachten verband houden met de problemen die hij vreest in zijn land van herkomst.

Deze vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet kan worden aangenomen dat in dezen is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet om aan verzoeker het voordeel van de twijfel toe te staan.

Het geheel aan documenten, objectieve landeninformatie en de verklaringen van verzoeker in acht genomen en gezien in hun onderlinge samenhang alsook in het licht van algemene situatie in Irak, acht de Raad het geheel aan de voormelde bevindingen voldoende determinerend om te besluiten dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt niet naar Irak te kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees vermoord te worden door de KDP of de PUK omwille van zijn online-activiteiten.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

4.3.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

4.3.4.1. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat door verzoeker geen concrete elementen worden aangebracht op basis waarvan een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de landeninformatie blijkt niet hij dergelijk risico loopt in Irak.

4.3.4.2. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet beroept op dezelfde motieven als deze aangehaald ter staving van zijn vrees voor vervolging, kan de Raad volstaan met te verwijzen naar de hoger gedane vaststellingen daarover.

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat hij specifiek wordt geviséerd. Verzoeker maakt immers doorheen zijn opeenvolgende verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die hij de laatste jaren in Irak zou hebben gekend.

4.3.4.3. Wat betreft de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, wijst de Raad erop dat niet wordt betwist dat er in Irak een gewapend conflict is. Dit gewapend conflict spreidt zich niet uit over het hele land, maar speelt zich af in bepaalde gebieden. Zowel uit de *“International Protection Considerations with Regards to People Fleeing Iraq”* van UNHCR van januari 2024 als uit de *“Country Guidance: Iraq”* van EUAA van juni 2022, waaraan gerefereerd wordt in de aanvullende nota van de verwerende partij, komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld en de impact van het conflict in Irak regionaal erg verschillend zijn. Bijgevolg moet bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger afkomstig uit Irak de focus aldus worden gericht op de regio waarvan hij afkomstig is en op de vraag of hij in deze regio of op de route daarheen een risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

De Raad stelt vast dat verzoeker niet betwist dat, gezien de door hem afgelegde verklaringen, *in casu* de veiligheidssituatie in de provincie Kirkuk moet worden beoordeeld.

Na zorgvuldige lezing van de landeninformatie beschikbaar in het rechtsplegingsdossier, concludeert de Raad samen met de adjunct-commissaris dat er actueel in de provincie Kirkuk geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat elke burger die aanwezig is in of terugkeert naar deze regio louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker brengt geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Er wordt echter niet ontkend dat de veiligheidssituatie in Kirkuk nog steeds complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus.

Bijgevolg rijst, in overeenstemming met wat het Hof van Justitie van de Europese Unie in zijn arrest *Elgafaji* (HvJ 17 februari 2009, C-465/07) heeft gesteld, de vraag of verzoeker persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Kirkuk voor hem dermate verhogen dat er moet worden aangenomen dat hij bij een terugkeer naar deze regio een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon.

De adjunct-commissaris stelt in de bestreden beslissing vast dat verzoeker nalaat het bewijs te leveren dat hij specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in de provincie Kirkuk. De adjunct-commissaris geeft in de bestreden beslissing verder aan dat hij evenmin beschikt over elementen die erop wijzen dat er in hoofde van verzoeker omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat hij een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. Verzoeker betwist deze terechte motieven van de bestreden beslissing niet en doet er derhalve geen afbreuk aan.

4.3.4.4. Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

4.3.5. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

4.3.6. Uit het voorgaande blijkt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat de adjunct-commissaris op basis van een niet-correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. Een schending van de materiële motiveringsplicht, in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen. Een manifeste beoordelingsfout kan evenmin blijken.

4.3.7. Een schending van het redelijkheidsbeginsel kan evenmin worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd. Deze motieven zijn deugdelijk en vinden steun in het administratief dossier.

4.3.8. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de adjunct-commissaris oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op het CGVS uitvoerig werd gehoord. Tijdens twee persoonlijke onderhouds kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te

zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Sorani machtig is. De Raad stelt verder vast dat de adjunct-commissaris zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Dat de adjunct-commissaris niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

4.3.9. Waar verzoeker in ondergeschikte orde vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de adjunct-commissaris tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoeker echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee december tweeduizend vierentwintig door:

S. WILLAERT,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
I. VERLOOY,	toegevoegd griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

I. VERLOOY

S. WILLAERT